

Segarra

Núm. 166

setembre de 2010

FESTA MAJOR

Dossier:
Programes de Festa
Major als anys 30

33

12

Dossier

Segarra

Núm. 166 setembre de 2010
Segona etapa de SEGARRA
núm. 1395 -fundada el 1944-

Preu de venda al públic: 3,5 €
Subscripció anual a Cervera: 32 €; fora de
Cervera: 38 €; a l'estranger: 54 €

Consell de redacció:
Vanessa Carcasona, Joan Feliu,
Josep Gual, Ramon Gual, Josep M. Llobet,
Ramon Razquin, Santi Riu,
Jordi Ros i Max Turull.

Cap de redacció:
Joan Feliu

Publicitat:
Telèfon: 973 532 961

Administració i coordinació:
Josep Gual, Tel. 973 532 961

Col·laboracions (cal adjuntar-hi nom i DNI):
- Apartat de correus núm. 80
25200 Cervera
- e-mail: segarra@mailxxi.com

Maquetació:
Joan Feliu

Portada:
Solana Marticorena Turull

Imprimeix:
Impremta Minerva, Cervera

Dipòsit Legal:
L-58-1958

Edita:
Associació Segarra Actualitat

*Segarra no s'identifica necessàriament amb
les opinions expressades en els articles firmats,
ni es compromet a publicar totes i cadascuna
de les col·laboracions rebudes.*

sumari

3	Editorial
4	Noticiari
11	El temps
12	Entrevista a Xavi Badia, <i>Vanessa Carcasona</i>
15	Agrupació Seny Major
17	El lector escriu
18	La imatge positiva, <i>Josep Gual</i>
19	Plaça Major, <i>Joan Valldaura</i>
	La columna, <i>Josep Gual</i>
21	Entreteniments, <i>Mycroft</i>
22	Amics de l'Arquitectura Popular
23	Balmes en el bicentenari, <i>Mn. J.M. Montiu</i>
24	Coses de la Segarra, <i>Ramon Farré</i>
26	Llibre i Cia, <i>Max Turull</i>
28	El turista pregunta, <i>Armand Forcat</i>
29	The Segarra Nius
30	Creació literària, <i>J.M. Madern - Xago Serrano</i>
32	Gaudim amb l'art, <i>Teresa Salat</i>
33	@ internet hi és tot?, <i>J.M. Llobet</i>
	El lloc dels noms, <i>Albert Turull</i>
34	Música, <i>Santi Riu - Feliu Cots</i>
38	Serveis
39	La imatge desconeguda, <i>Joan Feliu</i>
40	Contraportada, <i>Jordi Ros</i>

**Dossier, Programes de festa Major
a Cervera, als anys 30**

10

34

32

El nou curs escolar a Cervera

El curs escolar ha començat amb força normalitat a Cervera, amb novetats significatives i no sense alguns sobresalts, ja superats, de diversa índole, com les queixes d'alguns perquè no els havia tocat el centre que desitjaven –però aquí la zonificació acordada i els punts de cada família és el que mana–, els problemes amb l'horari del transport escolar, el tancament sobtat i sense previ avís de les monges i el recent ensorrament d'unes obres al Josep Arques. Les comissions d'escolarització, amb representants de tots els sectors i totes les administracions implicades han facilitat, certament, la resolució d'alguns conflictes.

Però aquest inici de curs ve marcat per una fita realment històrica per a Cervera: la inauguració de l'edifici del CEIP Les Savines. La nova escola venia funcionant, i bé, des del curs 2006 en uns barracons, però no es fins ara que el centre disposa d'un flamant edifici dissenyat per l'arquitecte Santi Ibarra. Les Savines funcionen perquè el departament va lliurar l'edifici a temps i, sobretot, perquè els membres de l'equip directiu hi han deixat la pell durant l'estiu, perquè ara tot estigüés a punt, tal com ha sigut. Les Savines (amb 187 alumnes matriculats la primera setmana de setembre i 34 vacants) s'uneix al Jaume Balmes (421 i 25, respectivament) i al Mossèn Josep Arques (421 i 50, respectivament) en l'oferta d'ensenyament públic a Cervera.

Igualment cal remarcar el manteniment de totes les línies de batxillerat als nostres dos centres, l'IES Antoni Torroja (307 alumnes matriculats i 19 vacants) i l'IES La Segarra (324 i 62, respectivament), que s'havien vist amenaçades per la política del departament d'Ensenyament, però l'espasa de Dàmocles segueix damunt dels nostres batxillerats. En canvi cal lamentar que l'aritmètica de la matriculació hagi provocat alguns grups de 35 alumnes, que són excessius per classe i insuficients, segons els criteris del departament, per obrir un grup nou.

I no és una notícia menys significativa que allò que fins ara era una 'aula' per a adults, s'hagi convertit, oficialment, en una 'escola' per a adults amb capacitat per a 250 estudiants, i avui poblada per 136 alumnes, quatre docents i un administratiu, amb una barreja de gent gran i de gent no tan gran que va abandonar l'ESO amb menys de 16 anys i ara lluiten per millorar les seves expectatives personals i laborals invertint en educació. I en aquesta línia social el centre ocupacional l'Espígol també compta amb 16 usuaris.

Aquests èxits, materialitzats ara però que són el resultat de l'esforç de molta gent i de molts colors, no signifiquen pas que ho tinguem tot fet. La propera legislatura municipal haurà d'abordar seriosament la creació d'una nova llar d'infants, perquè l'Arrel, amb 150 alumnes, ha arribat al seu límit. S'haurà de saber gestionar la implantació d'una tercera línia en un institut i caldrà saber gestionar, en clau de ciutat i comarca i no de centre, el futur dels batxillerats. També s'hauran de millorar les instal·lacions obsoletes dels centres públics que ho necessitin. I per acabar caldrà treballar dur, ensenyants i famílies plegats, per millorar la qualitat de l'ensenyament, amb autèntics projectes docents compartits i ambiciosos.

La imatge del mes

Foto: J. Prat

Indubtablement una de les millors notícies en el camp educatiu a Cervera, és l'inauguració del nou centre de l'escola Les Savines.

XXXIII Aquelarre

Cervera es torna a omplir de foc, bruixes i diables

Un any més l'Aquelarre ha omplert els carrers de Cervera de foc i disbauxa. Aquest any s'hi ha afegit una nit més, la del Dimecres de Cendra, promoguda pels pubs Noctàmbul i La Bombolla. En aquesta nova nit, que es desenvolupa al Carreró de les Bruixes, s'hi han recuperat els elements més tradicionals de l'Aquelarre cerverí, així com l'espai on es feia la festa els primers anys d'existència.

El Dijous Gras, les dones de les diferents agrupacions i grups de percussió de Cervera van dur a terme la baixada pel carrer Major i després es va fer la ja arrelada festa entre la gent jove a la plaça del Fossar.

El divendres hi va haver tres grups de música i un correfoc dels diables Carranquers, i també es va poder veure l'espectacle dut a terme pel grup de percussió femení Band Tokades, que van representar tres ritus brasilers.

El dissabte, la cremada de la Universitat va començar a les 11 de la nit, amb la posterior baixada pel carrer Major fins a cal Racó de la cercavila formada per les diferents entitats cerverines i pels membres que conformaven el posterior espectacle. Alea Teatre va tornar a ser la companyia que va dur a terme la direcció de l'Aquelarre. Aquest any la idea principal girava

Foto: J. Prat

entorn de la rosa dels vents. Durant el segon acte es va poder veure una gran estructura que representava un vaixell. L'acte va quedar conformat per les representacions dels diferents vents, inclosa l'estructura piramidal on hi havia les sirenes.

Per als més petits es van fer durant tota la setmana prèvia els tallers de l'Aquelarret, organitzats pel Centre

Municipal de Cultura. A la cercavila infantil hi participaren més de 500 nens. Aquest any també s'havia construït una cuca per a l'ocasió de més de dotze metres, que va ser transportada per 26 nens. La cercavila es va iniciar a l'avinguda Pare Claret i es va dur a terme pel centre històric de la ciutat, amb un recorregut de més d'un quilòmetre.

Fira del Gran Boc

En la seva XIII edició, la Fira del Gran Boc va oferir una àmplia gamma d'activitats paral·leles a les diferents parades que hi havia, les quals varen batre el rècord de participació. A l'entorn d'unes 30.000 persones passen per aquesta emblemàtica fira que crea un espai perquè tots els visitants puguin gaudir i experimentar en primera

persona de teràpies alternatives a la medicina convencional, com el reiki, la naturoteràpia, la reflexoteràpia... així com activitats esotèriques com el tarot, la quiromància

Foto: J. Prat

o la percepció extrasensorial.

La fira ofereix, a més a més, conferències sobre esoterisme i clarividència de la mà de prestigiosos professionals. En aquesta

edició es va habilitar el paranimf de la Universitat per realitzar-hi les conferències. L'espai, durant el transcurs de la fira, va ser batejat amb el nom d'espai de conferències Mariló Casals, en record de qui havia sigut un element clau de la fira i en particular de la realització de les conferències. També es van dur a terme una sèrie de tallers i espectacles, com el taller de didgeridoo, considerat l'instrument més antic de la terra, o els tallers de numerologia, grafologia o astrologia. Aquesta era la primera edició en què la fira disposava de cartell propi.

La presentació de Solidaritat Catalana per la Independència omple l'auditori de Cervera

Prop d'un centenar de persones, moltes vingudes de pobles de la comarca, van omplir l'auditori municipal el dilluns 23 d'agost en l'acte de presentació a la Segarra de Solidaritat Catalana per la Independència, el nou moviment polític que, encapçalat per Joan Laporta, Alfons López Tena i Uriel Bertran, pretén aglutinar les forces sobiranistes per presentar-se a les eleccions al Parlament aquesta tardor. L'acte, organitzat per un grup d'adherits de Cervera, va comptar amb la presència d'Uriel Bertran, un dels promotors de les consultes per la independència que s'han celebrat arreu del país l'últim any.

En el seu parlament, Bertran va explicar que el panorama polític s'ha sacsejat amb els esdeveniments d'aquests últims mesos, precisament amb les consultes independentistes, que han demostrat que es pot votar a favor o en contra de la independència amb total llibertat sense que passi res. Segons l'exdiputat d'ERC, la gota que ha fet vessar el vas ha estat la manifestació multitudinària del 10-J a Barcelona, on "un milió i mig de persones van demanar la independència i no pas més autonomia, ni federalisme, ni concert econòmic". Tot plegat ha provocat que ara mateix les enquestes assenyalin que un 48% de la població votaria sí en un referèndum sobre la independència, en front d'un 35% que optaria pel no.

Bertran va explicar que arran d'això i del veto de tots els partits polítics a la iniciativa popular primer, i a la iniciativa legislativa popular, després, perquè el parlament convoqués un referèndum oficial i vinculant sobre la

Aspecte que ofería l'auditori municipal.

independència, va veure clar que cap partit amb representació parlamentària estava disposat ni tan sols a debatre del tema. Aquest fet va precipitar la seva sortida d'ERC (i la d'Alfons López Tena de CiU) i juntament amb Joan Laporta i el seu nou partit polític Democràcia Catalana, van tirar endavant aquest nou moviment polític, que rescatant el nom de la Solidaritat Catalana, que va unir totes les forces catalanistes el 1906 per defensar-se de les agressions espanyoles i va guanyar les eleccions l'any següent, pretén guanyar els pròxims comicis al Parlament, declarar unilateralment la independència de Catalunya en el marc de la UE i sotmetre-la a referèndum en la legislatura 2010-14. Uriel Bertran va desgranar els avantatges de tenir un estat propi, tant en referència a temes identitaris com econòmics.

En el llarg torn de preguntes final, qüestionat sobre la orientació política de dretes o d'esquerres de Solidaritat Catalana, va argumentar que "amb els 22.000 milions d'euros anuals de dèficit fiscal entre el que Espanya recapta a Catalunya i el que després inverteix, es podrien fer polítiques tant a favor dels empresaris com dels treballadors". Si no guanyen les eleccions va declarar que en el cas d'haver d'estar a l'oposició "denunciarien les mancances de l'autonomisme". Finalment, quant als contactes amb la resta de formacions polítiques catalanistes, va afirmar que tots els partits amb representació parlamentària han rebutjat l'oferiment d'incorporar-se a Solidaritat Catalana, però que no descarten la possibilitat d'unir-se amb Reagrupament, la formació liderada per Joan Carretero.

Crida de la Paeria contra els actes vandàlics

L'ajuntament de Cervera fa una crida a la seva població per tal de denunciar els actes vandàlics que es cometen. Sembla ser que la factura d'aquest 2010 ja ascendeix als 12.000 euros de despeses per substituir mobiliari urbà malmès i esborrar pintades, entre d'altres.

Es recomana fer ús del telèfon per a la prevenció d'aquests actes i es comunica a la població que les

trucades poden ser anònimes, per tal d'evitar incomoditats.

Aquesta crida s'ha presentat a través del butlletí municipal, el qual recorda a la ciutadania que l'incompliment de la recollida selectiva també és un acte incívic i denuncia que els serveis municipals d'escombraries han de recollir tot sovint bosses de deixalles al matí que no s'han deixat a l'hora establerta, i

que, per tant, han incomplert l'horari de recollida. Una de les nits més castigades d'aquest 2010 va ser la de Sant Joan, on els desperfectes originats van ser molt nombrosos.

L'equip de govern va anunciar també que es pretén dur a terme una campanya de sensibilització a les escoles, ja que es considera que els autors dels desperfectes són, en general, gent bastant jove.

XI Curs d'Arquitectura Popular

A inicis de l'agost passat es va dur a terme l'onzè curset d'Arquitectura Popular als Plans de Sió. Segons el coordinador del curs, Josep Mora, l'objectiu d'aquest any era reflexionar sobre el fet que degut a la modernitat s'han deixat de banda moltes construccions rurals. Durant el seu transcurs s'han realitzat diverses activitats com ara conferències a càrrec d'historiadors com ara Josep Maria Llobet, o arquitectes com Fernando Álvarez. També s'ha dut a terme la restauració de la part interior de la pleta de Mont-roig. Es van visitar els espais de diferents cases de Sant Guim de la Plana per tal de mostrar una sèrie d'oficis que avui en dia s'han extingit. El grup de participants del curs va quedar sorprès per la gran quantitat d'objectes dels diversos oficis, els quals s'utilitzen cada Nadal per dur a terme l'ambientació del conegut pessebre vivent d'aquesta localitat. La conferència inaugural es va dur

Els participants al curs, de visita per Cervera.

a terme al paranimf de la Universitat el dia 2 d'agost. Aquesta va ser presidida per l'alcalde Joan Valldaura i el director dels serveis territorials de Cultura de Lleida, Ferran Rella. El curs està organitzat per l'Associació d'Amics de l'Ar-

quitectura Popular. El curs anirà seguit de la publicació d'un llibre amb els resultats del treball realitzat durant el curs. La participació d'enguany va ser de 25 persones vingudes de diferents indrets de la geografia catalana.

Campanya de promoció del comerç al carrer Major

Durant els mesos d'agost i setembre s'està duent a terme un projecte artístic al taller de Les Voltes, lligat a la campanya de promoció del comerç del carrer Major. Es tracta d'un taller obert a tothom, utilitzant el "trompe l'œil", una tècnica pictòrica que intenta enganyar la vista jugant amb la perspectiva i altres efectes, i amb la qual s'obriran cinc botigues noves al carrer Major per mitjà d'uns plafons de fusta pintats simulant botigues obertes. Es crearà la il·lusió de tenir al carrer, a més dels comerços actuals, una floristeria, una peixateria, una llibreria, una botiga d'animals i una altra de joguines.

Els plafons realitzats durant el taller, en el qual estan participant una vintena de persones de diferents edats, s'ubicaran a les portes de quatre antics establiments del carrer Major, amb la finalitat d'estimular la creació de nova activitat comercial.

Desdoblament de l'Eix Transversal

S'ha obert un concurs per adjudicar les obres de l'Eix Transversal entre Cervera i Gurb a empreses constructores. El pressupost és de 282 milions d'euros segons la publicació del BOE (Butlletí Oficial de l'Estat). El consorci Cedinsa, format per grans constructores estatals com ara COPCISA o Caixa Catalunya, s'havia adjudicat les obres fa tres anys i ha decidit cedir

les obres dels primers trams. Tot i així, Cedinsa s'ocupa de la part de l'Eix que pertany a Girona, la qual presenta més dificultats degut a l'orografia del seu terreny. Aquest tram inclourà un sistema de peatges, del qual se'n farà càrrec la Generalitat. El desdoblament d'aquest tram ha arribat amb tres anys de retard, ja que va ser adjudicat a Cedinsa el 2007.

XXXIII Aquelarre

Fotos: J. Prat

En l'edició d'enguany, l'Aquelarret presentava una novetat, el taller de cuques. En aquest es va realitzar una cuca que es va estrenar en la cercavila infantil que tingué lloc el dissabte a la tarda. Segons fonts del consistori, l'itinerari va ser seguit per més de 10.000 persones.

El Dijous Gras va ser un any més el dia de les dones. Les dones dels diferents grups o associacions cerverines van fer el recorregut des del carrer general Güell fins a la plaça Major, i després hi va haver música i ball, amb sessions de punxadiscos, a la plaça del Fossar.

El divendres, el grup de percussió femení Band Tokades van dur a terme l'espectacle. Aquest any girava entorn de tres rituals brasilers: bantú, boibumba i maracatú. Hi va haver concert fins tard amb els grups Arròs Caldós, Pastorets Rock i Terratombats.

Aquest any a la sortida de la Universitat se li va sumar una ballarina de dansa aèria, element molt nou que no s'havia vist mai en un Aquelarre. El tema d'enguany estava lligat a la rosa dels vents i altres elements de la mitologia marina.

L'estructura d'un vaixell, construïda per a l'ocasió, albergava un grup de mortals que empenien un viatge cap al desconegut i es veien aclaparats per la lluita entre els diferents vents, la qual es desenvolupava al seu voltant. L'origen d'aquest viatge començava a la Universitat.

La popular escorreguda del Mascle Cabró va concloure la xxxiii edició de l'Aquelarre. En aquesta edició el Mascle va aparèixer per una banda i un segon personatge que representava la seva personificació va dur a terme l'escorreguda des d'un dels laterals.

Els fets del mes a la Segarra

INTENTEN PERPETRAR UN ROBATORI a l'interior de la rectoria de Tarroja de Segarra tres joves, dos d'Igualada i un de Vilanova del Camí. Els joves d'entre 24 i 33 anys van forçar el pany i varen agafar diversos objectes de valor que es trobaven al seu interior. Els mossos d'esquadra van rebre una trucada a les tres de la matinada alertant sobre el robatori. En desplaçar-se al lloc dels fets van trobar el pany forçat, i quan van entrar a l'edifici van trobar capses amb els diferents objectes de valor que els lladres pretenien endur-se com a botí, i acte seguit els varen trobar amagats en una de les habitacions de la rectoria. No es descarta el fet de que els mateixos lladres podrien estar relacionats amb l'esquarterament i robatori d'un vedell a Riber.

LA POPULAR FESTA DELS TRES TOMBS va tornar a omplir el santuari de Sant Ramon de devots i curiosos. Més de cinc mil pelegrins varen acudir a fer els tradicionals tres tombs al voltant de la relíquia del sant, per tal de recordar les tres voltes que va fer el ruc abans de caure mort amb el cadàver de sant Ramon Nonat. Un cas excepcional d'aquest any és el de Ramon Armengol, veí de Guissona i que des de 1910 fins a aquest any no ha faltat ni un sol any a la cita. Armengol va afirmar que de petit li duïen els seus pares i que fins que va tenir 96 anys hi anava ell amb el seu cotxe. Per primera vegada l'exvot que encapçalava la comitiva dels tres tombs, escollit entre un miler, era modern: un jove accidentat amb motocicleta.

UN EQUIP HOLANDÈS VA ESTAR RODANT diverses escenes d'una pel·lícula, durant tota la tarda del dia 20 d'agost, a l'antiga N-II a l'alçada de Sant Pere dels Arquells. Es tracta d'una producció de baix pressupost i amb un equip jove –dirigida per Jin Taihuttu i Victor D. Ponten–, que explica el viatge de tres nois holandesos d'origen magribí que han de portar un taxi des d'Holanda fins a Rabat, ciutat que dona nom a la pel·lícula. El rodatge s'havia de fer el dia 19, però la pluja ho va ajornar fins a l'endemà. El paisatge ha de representar el pas dels joves per Almeria, en una trobada poc amistosa amb la guàrdia civil. Després d'una setmana de treball a Catalunya, l'equip de la productora Habbekrats es desplaçava cap al sud, camí del Marroc, on acaba el film.

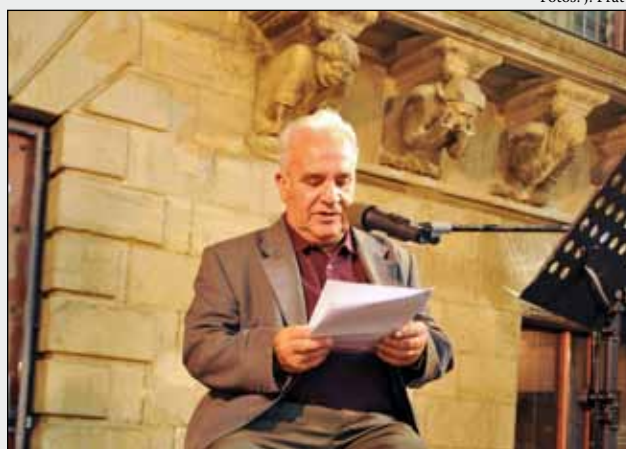
EL MUNICIPI DE SANT GUIM DE FREIXENET va celebrar la seva festa major del 5 al 9 d'agost. Diverses activitats dirigides a tot tipus de públic van amenitzar la festa durant les cinc jornades que va durar. Cal destacar entre aquestes la quarta trobada de colles geganteres que es va fer el dissabte, o l'exhibició de castells per part de la colla dels Margeners de Guissona i de Sant Pere i Sant Pau de Tarragona. La tarda de dissabte, el grup de percussió Esgarriats, de Sant Guim, van oferir una batucada i a la nit hi va haver concert amb els grups de versions La Carxofa i la Ceba i Hokele per als joves. Un castell de focs va acomiadar la festa. En aquesta edició, la festa major es va centrar en les entitats locals, ja que en són aquestes les principals organitzadores.

Sant Magí

Fotos: J. Prat

Centenars de persones van acudir, el dia 18 d'agost, a l'entrada de l'aigua provinent de Sant Magí de la Brufaganya. Un total de dotze carruatges van recórrer el centre de la ciutat oferint més de 600 litres d'aigua de la Brufaganya.

Durant el sopar popular d'aquest any, en el qual hi van participar més de 500 persones, es va homenatjar en la figura del pregoner a Miquel Pont per la seva implicació en aquesta festa durant més de vint anys. Ha publicat diversos llibres degut al seu interès en les tradicions.

L'homenatge al maginet va ser per a Manuel Gutiérrez, popularment conegut com Serafín. Durant el sopar es varen anunciar les pubilles de la festa per al proper 2011, i les escollides van ser la Laia Valverde i la Núria Sala.

La principal novetat d'enguany és que la festa ja compta amb banda pròpia. Uns 25 músics del conservatori de Cervera, sota la direcció de Xesco Grau, van presidir la comitiva de la festa al llarg dels carrers de nucli històric de Cervera.

A les 7 del matí es va dur a terme l'ofici religiós a la capella del sant per començar la jornada. La missa va anar seguida d'una xocolatada. A les 8 de la tarda es va fer una missa cantada amb la coral Les Savines, la qual va anar seguida d'un concert.

El diorama del sant, que sempre atrau els més petits, va tornar a ser un dels elements més representatius de la festa. La devoció per aquest sant a Cervera possiblement prové de l'església de Sant Domènec, a on hi havia un convent dominic.

Ralli de terra de Cervera

El dissabte dia 4 de setembre es va celebrar el segon ralli Ciutat de Cervera. Aquest és puntuable per a la Copa de Catalunya en asfalt amb coeficient 6, per a l'Open de Catalunya, per al trofeu jove Rallisprints i per a la Copa de Catalunya de regularitat Esport. El ralli va

començar a dos quarts de dues de la tarda al podi de Cervera i va constar de tres seccions diferents que eren els trams de les Obagues, Santa Maria i Conill. La competició es va celebrar al llarg del dia, amb la inclusió d'alguns trams nocturns, ja que la competició no va finalitzar fins passades les onze de la nit.

Els pilots van realitzar més de 250 km, 56 dels quals cronometrats. El recorregut d'enguany era molt similar al de la primera edició.

Entre els 54 escrits hi havia representants del Club del Motor Sabadell, com ara Albert Sanchís amb un Audi

Quattro, Isaac Gávila amb un Citroën Saxo, o Gerard Guerrero amb un Peugeot 106 Rallye.

Isaac Gávila va endur-se la victòria absoluta entre els participants de l'Open de Catalunya a l'encapçalar per segona vegada el ralli. Ja la setmana passada va guanyar el Pacha-la Pineda.

En la categoria de l'Open júnior els guanyadors van ser Massachs-Maso amb un Renault Clio 16 vàlvules.

Xavi Quesada, amb un BMW 325, va quedar primer, tot i tenir una penalització d'un minut, en la categoria ER.

Marc Márquez a Televisió Espanyola

L'actual líder del campionat del Món de 125 cc va obrir les portes de casa seva al programa Paddock de Televisió Espanyola.

El programa va visitar el domicili cerverí del jove pilot de disset anys, alhora que emetia imatges sobre els primers passos de Márquez sobre una moto.

En l'emissió es va poder conèixer com és el seu dia a dia en relació amb els seus entrenaments.

Un repàs sobre la brillant temporada del pilot servia per acabar de completar aquest programa que es va emetre el dia 3 d'agost a la 1 de la matinada.

X Cursa Atlètica de Cervera

El dissabte dia 4 va tenir lloc la desena cursa de Cervera. Hi va haver un rècord de participació amb més de 300 corredors vinguts de tot Catalunya.

Paral·lelament a la cursa d'adults, n'hi va haver cinc d'infantils dividides en categories per a nens de 2 a 8 anys. El guanyador d'aquesta edició va ser Omar Oughzif del Fondistes de Cervera. Va fer un temps de 30 minuts i 42 segons. En categoria femenina, Antonia Hermoso dels Maratonians del Segre, es va imposar amb un temps de 45 minuts i 22 segons.

Els Fondistes de Cervera, presidits per Jordi Bertran, són els organitzadors de la cursa.

A la tardor, tasta les nostres
ESPECIALITATS DE TEMPORADA

telf. 626 227 488
laredolta@florejacs.com
www.florejacs.com

Aclariment

Al número d'agost de **Segarra** fèiem referència en dues ocasions, a l'editorial i a la secció *Gaudim de l'art*, a la carnisseria Sabata, quan en realitat el nom de la seva propietària és el de Maria Trullols.

Canícula atípica

Toni Nadal

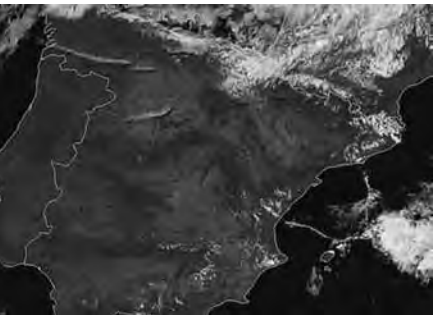
Poca calor, i més aviat a deshora, protagonitza el temps d'agost

Amb l'arribada de l'agost, el mes tradicionalment de vacances (malgrat que també aquests costums sembla que canvien), qui se'n va anar a canviar d'aires va ser la calor que ens havia acompanyat de manera continuada, per bé que sense estrèpits, el passat mes de juliol. El passaport de la calor el van signar un parell de tronades modestes els dos primers vespres d'agost: mitja dotzena de litres i una refrescada posterior sensible quan aparentment més es tem la calor.

La primera quinzena d'agost ja va començar esguerrada, i tot i voler mostrar signes de recuperació, una segona clatellada la va colpejar el dia 12 en forma d'una tempesta inusualment intensa (van arribar a caure 4 litres en un sol minut), però breu per no haver de lamentar danys d'importància. Menció a part mereix el vent violent que va acompanyar aquest xàfec. Quantitats molt variades, segons la part del terme, van totalitzar entre 15 i 30 litres en poc espai de terreny i poca estona. I al darrere d'aquesta tempesta, una altra garrotada a les tempera-

tures, que van tocar fons la matinada del dia 16 amb poc més de 10°.

En aquestes condicions, el calendari ens advertia que la canícula havia passat... i ho havia fet amb més pena que glòria pel que fa a la calor. N'hi ha prou amb dir que la temperatura més alta entre Sant Jaume (25 juliol) i la Mare de Déu d'agost (15 agost) va ser de només 32°, o sigui que una calor exagerada no la va fer.

Per contra, a la segona quinzena d'agost, com si s'hagués de recuperar el temps perdut, les temperatures van tornar a tirar cap amunt. I curiosament va ser després d'una tarda tímida plujosa el dia de Sant Magí. A

partir del 20 va tornar l'estiu a mostrar la seva cara calorosa... però ja feia tard perquè la llargada del dia no li va deixar ni consolidar-se ni arribar a nivells de calor exagerada. Destacable, però, la sensació de calor del dia 26, en què es van fregar els 36°, i el vent serà enfurismat que va bufar l'endemà, ressec i cremador com ell sol, però que aquí no va deixar els registres altíssims de les comarques costaneres. Però passat aquest vent calent, la refrescada posterior va tornar a ser substancial, i amb ella vam acabar el mes.

En resum, la falta d'un episodi de calor perllongat i amb un pic alt ha ajudat que la mitjana de temperatures hagi quedat per sota del que estem acostumats últimament. D'altra banda, malgrat fallar les tronades de la segona quinzena, la tempesta del dia 12, gairebé tota sola, va ajudar a sumar la quantitat mitjana de pluja.

Veurem que ens depararan el setembre i la tardor, però de moment anem bé d'aigua, i per això esperem que aquesta vegada el temps ens ajudi a passar a tots plegats una molt bona festa major.

Els nombres del temps del mes d'agost

Temperatures (°C)		Dia	Precipitació(l/m²)		Dia
Màxima més alta	35,8	26	Total mensual	37,2	(32,5)
Mitjana de les màximes	28,89		Màxim diari	28,6	12
Mitjana de les mitjanes	21,85	(22,86)	Nombre de dies amb		
Mitjana de les mínimes	15,66		Pluja	4	(8,0)
Mínima més baixa	10,5	16	Tempesta	4	(5,0)
Vent (km/h)			Calamarsa	0	(0,2)
Direcció dominant	Serè		Boira	0	(0,1)
Velocitat mitjana	9,63		Rosada (humitat del matí)	13	(14,4)
Cop màxim	65	12	Vent fort (>60 km/h)	1	(1,7)
Entre parèntesi valors climàtics habituals			Temperatura >30°	13	(17,1)
Font: Estació meteorològica de l'abocador comarcal de la Segarra			Nits tropicalst (>20°)	1	(2,2)

Pluviometria de juliol i agost

Josep M. Ubach

Durant el mes de juliol tan sols es recolliren 1,1 litres d'aigua, i fou la nit del dia 22 amb un ruixat amb fort vent de l'est.

La temperatura màxima del mes de juliol fou de 38,5 graus i la mínima d'11 graus.

El mes d'agost començà amb una

tronada, el dia 1 a la tarda, en què es recolliren 7,8 litres. Durant la nit del dia 2, molt soroll però tan sols es produí una precipitació de 0,4 litres. La tarda del dia 12 es produí una tronada mentre bufava vent de l'oest, i es mesuraren 23,8 litres. La tarda del dia 19, també amb fenomen tempestuós, es

produí una precipitació de 3,1 litres.

La precipitació total del mes d'agost ha estat de 35,1 litres per metre quadrat, la temperatura màxima de 38 graus i la mínima de 9,5 graus.

Des de l'1 de gener fins al 31 d'agost portem recollits un total de 419,5 litres.

Xavi Badia

El Xavier Badia sempre ha tingut molt clar a què es volia dedicar. Les arts plàstiques i els treballs manuals sempre han sigut la seva passió. Arran d'això decidí anar a Barcelona a estudiar Belles Arts. Després de realitzar un curs sobre efectes especials, maquillatges i caracterització anà desenvolupant diferents feines relacionades amb l'escenografia, entre les quals destaca la que va realitzar per a la Warner Bros a través d'una companyia de Reus. Ara, ha obert una botiga, La Gàrgola, que duu el nom de la seva empresa, en la qual pot compaginar allò que més li agrada, la seva feina i la cultura tradicional del país. La seva pàgina web és www.lagargola.net.

— **D'on et ve aquesta vocació?**

— Bé, jo ho tenia bastant clar des del començament, era una inquietud meua. M'agrada molt dibuixar i suposo que el fet de veure el meu avi, que era fuster, al taller em motivava. En general m'agradaven molt les coses manuals. Vaig decidir anar a Tàrrrega a fer el batxillerat artístic i després vaig anar a Barcelona a fer Belles Arts. Després de tres anys fent Belles Arts vaig decidir plegar ja que em faltava una mica d'al·licient. Hi havia massa continguts teòrics i els conceptes pràctics, que eren els que realment m'interessaven, quedaven una mica arraconats. L'any següent vaig fer un curs d'efectes especials, maquillatge i caracterització i allà vaig conèixer un munt de nous materials i tècniques. A partir d'aquí ja vaig

anar pel meu compte, anar provant coses noves i en definitiva esdevenint autodidacte.

— **Com comences a partir d'aquí?**

— Vaig començar muntant el meu propi taller. En un inici el vaig tenir a casa i ho feia de manera que anava servint cada encàrrec que m'encomanaven, que si ara una caricatura, que si ara un titella, etc. Després vaig anar a treballar per la companyia La Cremlera, vaig estar-hi més d'un any fent d'escenògraf. També vaig estar a Reus treballant a Art Studio, on realitzàvem projectes per a grans marques com ara Port Aventura o Warner Bros; en aquesta feina vaig aprendre moltíssim i un dels avantatges era que tenia

molts materials a l'abast.

— **Quins són els passos que segueixes a l'hora d'elaborar una obra?**

— Primer intentes captar la idea de la persona que et fa l'encàrrec. Fas una mena de seguiment o estudi previ sobre allò que exactament vol, quin material li interessa, quin volum ha de tenir, mides, etc. Després elabores un esbós i si a la persona li sembla bé vas a la recerca del material i elabores l'obra. És un procés llarg, i normalment és més llarga la realització d'aquest procés que fer l'obra. A part

**ODONTOLOGIA
I N T E G R A D A**

CENTRE DE LA SEGARRA

Seran atesos per un equip d'odontòlegs i metges especialitzats

MÚTUES:

ADESLAS

ASISA

ASSISTÈNCIA SANITÀRIA COL·LEGIAL

MÚTUA GENERAL DE CATALUNYA

SANITAS

Av. Catalunya, 100 CERVERA Telf: 973 53 39 74 / 973 53 18 61 www.centresodontologiaintegrada.com

d'això sempre faig fotografies sobre tots els passos a seguir i l'evolució i forma que va prenent l'obra.

— Quins són els primers encàrrecs que vas rebre?

— En un inici realitzava moltes coses per iniciativa pròpia, sense que fossin encàrrecs, com ara una bruixa que vaig anar fent a estones que feia 3 metres per 1,80. Hi ha una anècdota curiosa amb aquesta bruixa, ja que durant set anys la penjàvem a l'inici del carrer Major entre amics i veïns, era com un ritual que ja s'havia establert. Un any, malauradament es va cremar, i el curiós del cas, i que no me'n vaig assabentar fins un any més tard, és que els bombers van agafar les restes de la bruixa cremada i la van enterrar l'endemà a les vuit del matí a l'interior del castell. El primers encàrrecs pagats que vaig rebre van ser majoritàriament samarretes, i a nivell més de volum va ser un titella d'escuma que em va encarregar la Companyia l'Esponja

de Lleida, i a partir d'aquí he anat rebent molts encàrrecs.

— I encàrrecs realitzats a Cervera?

— Moltíssims, escenografies de l'Aquelarre, carrosses de Reis i carnes-toltes, moltes escenografies del Fadunito, diverses exposicions, etc.

M'agrada molt dibuixar i suposo que el fet de veure al meu avi, que era fuster, al taller em motivava.

— Quins són els encàrrecs més importants que has realitzat a nivell professional?

— Potser els que vaig realitzar per a la Warner Bros, per exemple, vam fer una rèplica del cotxe del Batman. En general eren encàrrecs grans.

— I els més satisfactoris a nivell personal?

— Definitivament la Tarasca i l'Aimeric, el drac de Sant Antolí. A nivell personal eren un repte important, ja que és per a unes entitats en les quals hi ha un munt de gent al darrere i és una satisfacció personal molt gran el fet de haver tingut l'oportunitat de fer aquestes noves bèsties.

— Arran de què decideixes obrir la botiga?

— Bé, sempre m'han agradat aquestes botiguetes en què entres i hi ha tot, des de titelles a joguines de manufactura artesanal; són botigues molt particulars, amb una aura molt especial, i com que tinc molts encàrrecs d'aquest estil vaig pensar que aquesta seria una bona manera de presentar-los al públic. Ara compagino les dues coses i intento aglutinar la meva passió que són les arts plàstiques amb la cultura popular i tradicional en el si de la botiga.

Balls del Casal de Cervera
octubre

■ Diumenge 3 d'octubre:
Duo **AL&MA**

■ Diumenge 10 d'octubre:
L'Enric

■ Dimarts 12 d'octubre:
Orquestra **Paris La Nuit**

■ Diumenge 17 d'octubre:
Estel Bages - Vicenç

■ Diumenge 24 d'octubre:
Duet **Doble Swing**

■ Diumenge 31 d'octubre:
José Luis

Tots els balls a 2/4 de 7 de la tarda

Defuncions del mes d'agost

+ Ramon Tàsies Ginestà morí el dia 1 a l'edat de 87 anys; estava casat amb M. Teresa Cos Gusart.

+ El dia 2 va morir Ramona Farré Armengol, als 80 anys; era viuda de Joaquim Villalba Munera i va ser enterrada a Guimerà.

+ Joan Marsans Segués moria, el dia 3, a l'edat de 92 anys;

estava casat amb Rosa Cisquella Ruich i va ser enterrat a la Prenyanosa.

+ A Sant Antolí morí, el dia 24, Jaume Torres Calafell, als 70 anys; estava casat amb Teresa Sarri Bòria.

+ A Sevilla va morir, el dia 26, Agustí Sarrate Vidal, a l'edat de 83 anys; estava casat amb Amèlia Casas Díaz.

50 anys al servei de l'òptica mèdica

- Membres de l'associació ANA
- Especialistes en adaptació d'aparells per a la sordesa
- Aparells automàtics adaptats per ordinador

Història Gràfica de Cervera (Centre Municipal de Cultura de Cervera)

Durant aquest passat estiu s'han reactivat els treballs per publicar, amb l'horitzó de 2011, una *Història gràfica de Cervera*, en la mateixa línia de la *Història Gràfica de la Segarra* que es va publicar el 2001.

- Busquem persones de Cervera que **durant tres mesos** vulguin col·laborar en la *Història Gràfica de Cervera* i ocupar-se de documentar fotografies antigues (n'hi ha de tots els temes i totes les èpoques). Aquestes persones, arribat el moment, haurien de contactar amb cerverins de més edat per buscar noms, localitzar indrets, etc.
- Busquem fotografies dels següents temes, vinculades sempre a Cervera i **anteriors a 1975**:
- Antic escorxador (al castell)
 - Autocars/autobusos de línia
 - Mercat setmanal (anys 50 a 70)
 - Ciclisme (anys 60, 70)
 - Pastorets
 - Guerra Civil (totes les temàtiques; no hi ha gairebé res)
 - Exteriors o interiors d'antics centres d'ensenyament
 - Enterraments
 - Treball domèstic
 - Famílies arribades del sud i d'altres llocs de l'Estat
 - Festa de reis (anys 1960 i 1970, 'cavalgates')
 - Festa Major de Setembre (anys 70, vistes generals dels 'cavallitos')

Podeu contactar abans del 15 d'octubre amb Xavier Hidalgo (Centre Municipal de Cultura) al 973 530 488; les fotografies es poden portar directament al CMC (c/ Major, 115) i us seran retornades en un màxim de 15 dies.

FERNANDO MARQUÉS MOLÍAS

Els teus companys i companyes de l'àrea Bàsica de Salut, agraïm sincerament tota la teva dedicació, el teu treball, el teu compromís i, sobretot, l'amistat que ens has regalat durant tots els anys que hem tingut la sort i el plaer de poder compartir amb tu.

Escenes d'una vida

Escenes i records
que en la distància es queden
acumulats de vida
i dels anys presoners,
que, quietament, retornen
a reviure amb nosaltres,
en la imatge instantània
del nostre pensament.

Moments d'hores amables
de coses quotidianes,
de bocins de tendresa
perduts sobre la pell,
íntims instants que dormen
serenament per sempre,
en immenses estances
del nostre fràgil cor.

Dolços records que cauen
en gotes de silenci
i fan del temps passat
balanç del temps present
en aquest punt final
de breu infinitat,
que escenes i records
tornem a memorar.

M Isabel Valverde

Montserè

LLIBRERIA - REGALS - PAPERERIA
FOTOCÒPIES - PREMSA - SERVEI DE FAX

Avinguda d'Agramunt, 1
Tel. /Fax: 973 53 39 59
CERVERA

Un nou model de Festa Major

Quan es va crear a la tardor de l'any passat l'Agrupació Seny Major, una de les primeres tasques que ens vam marcar les vuit entitats que en formem part (Amics de Sant Magí, Band Tokades, Bombollers, Campaners, Carranquers, Geganter, Jovencells i Trabucaires), va ser intentar millorar entre tots plegats la Festa Ma-

jor de setembre, una festa on la majoria de nosaltres ja hi participàvem d'una manera o d'altra.

Amb la creació dins de l'agrupació del grup de treball de Festa Major a primers d'any es va donar el primer pas, i després de mesos de reunions i converses amb les regidories d'Alcal-

dia i de Festes de la Paeria i amb el Museu de Cervera, en aquesta Festa Major ja veurem els primers fruits del nostre treball: una nova proposta d'actes de cultura popular al carrer a la Festa Major del Sant Crist.

La proposta es basteix a partir de quatre grans objectius:

- aconseguir que la Festa Major duri realment tres dies, de dissabte a dilluns;
- evitar, en la mesura que sigui possible, la coincidència d'actes;
- fomentar la participació dels ciutadans i ciutadanes de Cervera;
- i anar elaborant, a partir de l'experiència, el protocol dels actes de cultura popular de la Festa Major, tot establint una estructura estable que perduri en el temps.

El programa de Festa Major, com ja haureu pogut comprovar aquests dies, resitua diverses activitats de la programació habitual al llarg dels tres dies (el dilluns, per exemple, dia festiu als centres educatius de Cervera, acull el que en diem 'la Festa Major petita', amb l'actuació de tots els elements infantils), i n'incorpora algunes de noves, entre d'altres:

- el pregó, com a tret de sortida dels actes de la Festa Major;
- els repics de campanes i les trabucades d'inici i de final de la Festa Major;
- les matinals de dissabte (grallers), diumenge (trabucaires) i dilluns (percussió);
- la cercavila de vermut, l'asseguda del Seny Major, i el seguici de Cervera del diumenge;
- i el seguici infantil de Cervera, aquest el dilluns.

A més, afegeix i recupera diversos elements festius: la senyera de la ciutat i les timbales, el conjunt de vent del conservatori, les Band Tokades, així com la recent batejada gegantona Pepa de l'escola Josep Arques, i l'edició de dues importants eines de difusió de la festa: el cartell i el llibret de la Festa Major.

En cap cas el model que presenta aquesta Festa Major pretén ser una proposta tancada. Ni molt menys. Podríem dir que es tracta d'un esborrany d'allò que ens agradaria que arribés a ser amb el temps la nostra estimada Festa Major de setembre: la festa gran de Cervera!, i la millor mostra de la cultura popular de la nostra ciutat.

Cerverins i cerverines: la Festa és al carrer!

Agenda cerverina de cultura popular

Del 17 al 24 de setembre, de divendres a divendres: 34a Isagoge, setmana cultural dedicada aquest any al bicentenari de la Guerra del Francès a les Terres de Lleida

18 de setembre, dissabte: I Trobada de campaners de la Catalunya Central i II Jornades d'estudi entorn les campanes: el campanar de Santa Maria de Cervera.

19 de setembre, diumenge: XIX Trobada de Puntaires

24 de setembre, divendres: pregó de Festa Major.

del **25 al 27** de setembre, de dissabte a dilluns: Festa Major del Sant Crist 2010

25 de setembre, dissabte: matinal de grallers, toc general de campanes i trabuques d'inici de Festa Major, trobada de gegants i cercavila i la Carretillada de Festa Major.

26 de setembre, diumenge: matinal de trabucaires, anada a ofici, concurs de colles sardanistes, cercavila de vermut, audició i ballada de sardanes, asseguda del Seny Major i seguici de Festa Major.

27 de setembre, dilluns: matinal de percussió, audició i ballada de sardanes, seguici infantil, ball parlat infantil i toc general de campanes i trabucades de final de Festa Major.

Foto: Ramon Prats

Isagoge - Cervera
Dissabte 18 de setembre de 2010

I Trobada de Campaners a Cervera
II Jornades d'Estudi entorn les Campanes:
El campanar de Santa Maria de Cervera

A partir de les 9.30 h. - Identificació dels assistents.

10.00 h. - Recupera a la sala de plens de la Paeria. Acte de benvinguda de l'alcalde de la ciutat. Il·lustrarem Sr. Joan Valldeu.

10.30 h. - "Toc de Sonar", a càrrec del Grup de Campaners de Cervera, per la celebració a Cervera del 200è any de la Guerra del Francès.

11.00 h. - Xerrada: "Les Campanes a la música clàssica", a càrrec del Sr. Josep Delut i Rodríguez, doctor en Musicologia, historiadur i editor.

11.45 h. - Explicacions sobre el treball "Tallat i tallat: el Seny Major", la campanya gran del campanar de Santa Maria de Cervera, a càrrec de la Josep Torres i Sureda, alumna de l'Institut Antoni Torralba de Cervera. Premi Comarcal dels Treballs de Recerca 2005.

12.30 h. - "Les campanes i la ciència campanològica". Comunicació a càrrec del Sr. Daniel Vilarrubias Cuadras, campanològ i guiatge, integrat al Grup de Campaners de Cervera.

13.15 h. - Rocs i breus parlaments d'agraïment als presents. Presentació de la pàgina web del grup. Comida de les Jornades a càrrec del diàleg de l'Arca de Turisme de la Diputació de Lleida, Sr. Angel Vidal.

14.00 h. - Dinar.

16.30 h. - Breu visita guiada pel centre històric de la ciutat i presentació dels 8 campaners existents dins el projecte fins a la plaça Major.

17.00 h. - Visita al temple gòtic de Santa Maria i guiada al campanar, pla de les campanes i mirador. Breu explicació pràctica dels diferents tipus al campanar dels Campaners de Cervera. Visita a les sales inferiors, que són la base del projecte per acollir el futur Museu del Campanar.

18.30 h. - Comiat.

INSCRIPCIONS: 10€ (inclou el transport i el dinar). Els que no puguin pagar-ho, podran pagar-ho a la porta. Els que no puguin pagar-ho, podran pagar-ho a la porta. Els que no puguin pagar-ho, podran pagar-ho a la porta.

Us hi esperem!

Organitzat per: Agrupació Seny Major, Agrupació de Campaners de Cervera, Agrupació de Grallers de Cervera, Agrupació de Percussió de Cervera, Agrupació de Trabucadors de Cervera, Agrupació de Gegants de Cervera, Agrupació de Cercavilans de Cervera, Agrupació de Carretillers de Cervera.

La baixada de Sant Magí

Quan el rellotge marca les vuit en punt de la tarda, arriben els animals i els portants a la plaça de l'Estació. Allí ens espera una multitud de gent amb criatures que estan il·lusionades per tocar el bestiar i també fer-li una mica la murga.

Ja sona la música dels alumnes del conservatori de Cervera i els animals es posen en marxa. Jo m'avanço per veure la comitiva des de casa

mentre ells van passant pels carrers General Güell, plaça Sant Miquel, carrer Santa Anna, plaça Santa Anna i carrer Major, i quan arriben a casa meva, només aconseguixo veure el carro carregat amb mantells i barretines que van al pas del cavall. El balcó està tan ple de flors que no he pogut veure res més.

Quan arriben a la baixada de Sant Magí, el carro amb les criatures s'ha

de descarregar perquè és molt perillós i podrien saltar les rodes, a més els animals rellisquen.

Tots els devots van a la capella a veure Sant Magí, màrtir gloriós.

Al dia següent es reparteix l'aigua i al capvespre es fa ball. Es pot ben dir que la festa de Sant Magí és la més maca de Cervera i amb més tradició.

Roser Boldú

De part de l'àvia

Jo sóc jove, i per tant m'agrada sortir de festa i m'agrada l'Aquelarre. Però la meua àvia, que viu al nucli antic, en té ben bé prou de festes quan acaba l'estiu. Quan li dic que es queixi, em diu que ella no en sap d'escriure, i que a la gent gran ningú els fa cas. Per això m'he decidit a donar-li veu amb aquest diàleg que vam tenir.

—Quina barra que tenen! Després d'una setmana d'Aquelarre encara els donen permís per fer un sopar al Carreró, amb la música a tot drap! (això va ser divendres passat, dia 3). No hi ha cap respecte pel descans dels veïns i és una burla de qui el fa però sobretot de l'irresponsable de l'ajuntament que els dona permís. Ara resulta que es pot fer un sopar (amb tot el sorollam que comporta) a mig carrer Major, que has de passar pel costat i dissimulant perquè els beguts no se'n fotin de tu a la cara. Que els deixin un local!

—Àvia, però l'Aquelarre és una excepció.

—Abans era una excepció. Ara ja en són quatre! Que ara ja comencem dimecres! Una cosa és dormir malament una nit, però quatre! Jo ja no tinc edat per aguantar-ho.

—Però dimecres era tranquil. Va acabar d'hora.

—No pas fins a les dues, com ens van dir. A quarts de quatre encara tocaven. I no és només la música, és que tota la nit sents beguts cridant pel carrer!

—A això no s'hi pot fer res...

—Doncs jo trobo que la policia podria passejar-se pel carrer Major per fer-los callar o marxar. Que per això hi són: per garantir el dret dels veïns a poder viure aquí!

—Però va ser un dia simpàtic, com els d'abans.

—Quin sentit té allargar aquesta festa? Si divendres ja és com dissabte, i aviat el dijous ho serà... I cada any començarem abans tot plegat per fer el mateix, sense cap personalitat ni diferència.

—Hauràs d'anar a dormir a ca la tieta...

—Jo ja només dormo bé al meu llit. Però amb quin dret ens fan fora de casa? Quina festa és aquesta que els seus veïns, en lloc de gaudir-la, han de marxar? Ni la migdiada no podem fer, perquè a les tres de la tarda estan fent la prova de so del ball de la nit!

—La veritat és que es podrien reduir les molèsties baixant els volums, que tampoc ens deixen parlar a la plaça...

—Acabareu tots sords. Ho diuen els metges. Posen uns baixos que ni amb taps pots dormir. I haurien de limitar els horaris. Per què s'ha de començar a la una o més tard? Per què no es pot començar a les onze i a les dues fora?

—Això ho veig difícil...

—És una qüestió de respecte: acaben a les cinc i a quarts de sis, mentre desmunten i no queda ningú, encara posen la música enllaunada! Això ho feien el dia dels Carranquers. Perquè no és només un dia. Comencem per Corpus amb aquest invent dels Carranquers, festa del jovent, abans les Músiques Tendres, Sant Magí, l'Aquelarre... Si a cada entitat li donen permís per fer un ball a la plaça, aviat no tindrem caps de setmana de silenci...

—A mi per Sant Magí també em desperten les campanes a tot drap a

quarts de set del matí!

—Ja us està bé. Així enteneu què és no poder dormir. Però tens raó: tampoc no caldria.

—És innecessari! Ara tenim despertadors per a qui vulgui anar a missa. Aquestes tradicions absurdes...

—Com la dels trabucaires... Ja em diràs quina gràcia té sinó trencar-te els timpans... I de tradició cerverina, res de res!

—Tens raó, a ningú li agrada. Caldria posar unes normes per poder fer la festa, però molestant menys els veïns.

—Els dies de soroll al nucli antic, que puguin molestar els veïns, haurien de ser comptats, amb menys volums i fins a hores raonables. És que ho sent la tieta des d'allà dalt! I sinó que ho facin al mig d'un camp llaurat.

—No és el mateix.

—Ara mateix, viure al nucli antic són tot desavantatges. Jo acabo l'estiu dels nervis, de dormir poc i veure el poc respecte cap als veïns. I la gent que venia els caps de setmana per descansar ja s'han buscat llocs més tranquils. Si volen promoure que la gent vingui a viure aquí, ho fan ben malament.

—Hi ha gent a qui li agrada.

—Un dia, però per viure-hi... La gent n'està farta. A les botigues es queixa tothom, però ningú truca la policia ni fa queixes a l'ajuntament. Encara passes per vella rondinaire.

—Doncs avui ho escriurem, àvia. Però jo no ho signo o si no els amics se'n fotran de mi.

—Així anem de sentit comú i d'arrogància en el jovent.

Làvia

Els carrers de la nostra ciutat estan cuidats? Tot és culpa de l'incivisme?

Benvolgut regidor de Serveis Municipals i Entorn Rural, Sr. Josep Ortiz i Bernaus.

Després de les vacances és hora d'iniciar un nou curs, no només escolar sinó que també polític, i per tant, dels nostres dirigents polítics locals que a tots nosaltres ens representen.

Començar un nou curs polític, i amb certa analogia amb el curs educatiu, hauria de suposar tenir una sèrie d'objectius molt ben definits d'allò que es vol aconseguir per a la nostra ciutat de Cervera. Tanmateix, cal escollir una metodologia organitzativa idònia per poder desplegar satisfactòriament aquesta idea, i que d'aquesta manera esdevingui tota una realitat que pugui quedar reflectida a la retina de tots els cerverins i cerverines.

És justament per aquesta dicotomia plantejada, que un veí preocupat per Cervera li adreça aquest text.

En primer lloc, pel càrrec de regidor de Serveis Municipals i Medi Rural que exerceix, espero i desitjo que sigui per una decisió de motivació i repte personal i no pas per una tria anàrquica de la regidoria. Per tant, de ben segur, abans d'ocupar la corresponent regidoria, presentava un programa d'objectius per a la millora de l'estètica de Cervera i els seus carrers, que

dóna tant al mateix ciutadà com als turistes atrets pel nostre important patrimoni, tot i que malauradament marxen resignats després d'haver comprovat que els edificis culturals i religiosos que volien visitar romanen tancats.

Centrem-nos, però, en els afers de què s'ocupa la seva regidoria i en el moll de la qüestió que li vull plantejar.

Des de ja fa molt de temps, els carrers, places... de la nostra vila ens mostren el seu aspecte diguem-ne menys harmònic i confortable a causa d'un oblit considerable per part de la Paeria.

Estic totalment d'acord que bona part del deteriorament, sobretot pel que fa al mobiliari urbà, és degut a l'incivisme de certs indíots, i com a veí de Cervera, celebro l'aprovació en el darrer ple de les ordenances municipals de civisme. Ara bé, aquesta problemàtica, poso en dubte que sigui la gran conseqüència de l'aspecte dels nostres carrers.

Aquest text pretén esdevenir una reflexió personal per tal d'esbrinar si la segona part de la dicotomia que li comentava (és a dir, trobar aquella metodologia organitzativa més adequada per poder desplegar satisfactòriament la idea) funciona correctament o no. Per tant, em pregunto si la comunicació i l'organització

entre la seva regidoria (que dóna les premisses) i la brigada municipal (que duu a terme les ordres rebudes, i així, esdevé una realitat tangible per a tots els cerverins) funcionen favorablement.

Si el problema només fos degut a incivisme, problema que també assetja ciutats veïnes, penso sincerament que els nostres carrers mostrarien un aspecte més engrescador per passejar-s'hi.

Plantar moltes plantes en un dia concret per després deixar-les morir a causa de la invasió de plantes més fortes i més competitives, conegudes popularment com a males herbes, no denota cap acte d'incivisme, sinó una absència total d'organització i comunicació entre la seva regidoria i la brigada municipal.

Aquest és un dels molts exemples que podria citar i dels quals no es precisament l'incivisme la causa del problema.

Aquest tema, evidentment, és un motiu de preocupació per a molts veïns de Cervera. Espero, doncs, rebre una resposta per tal de conèixer el seu punt de vista de com vol millorar l'aparença de la nostra ciutat, tant per als vilatans com per a aquells que visiten la capital de la Segarra.

Moltes gràcies per endavant,

Eugeni de Ribelles

La defensa del patrimoni

En referència als escrits de la secció *Gaudim amb l'art* i altres relacionats amb la defensa del patrimoni cerverí, considero que existeix tot el dret d'expressar aquesta opinió i em sembla correcte que hi hagi una vetlla per conservar el ric patrimoni que té la nostra ciutat. Però quan hom s'autoproclama defensor del llegat patrimonial hauria de ser-ho en tots els casos que aquest sigui malmès. Hem estat testimonis de la desaparició

de part d'aquest llegat patrimonial i, en aquestes ocasions, aquestes veus han callat. Em refereixo a actuacions de nivell urbanístic i a altres que han afectat elements catalogats per les normes urbanístiques en vigor de l'ajuntament de Cervera.

En aquest sentit, patrimoni és allò que la normativa de la Paeria cerverina dictamina i la decisió que un element sigui o no catalogat depèn d'un estudi que haurà realitzat

i declarat aquesta administració. Així, doncs, si es vol lluitar per una millor catalogació i estructura urbanística de la ciutat s'ha d'acudir a l'organisme que li pertoca aquesta tasca, i no atacar propietaris i arquitectes que, dins del seu dret els primers i executant la seva professió els segons, no són ells qui estableixen el futur urbanístic i arquitectònic de Cervera.

Francesca Gomà Balcells

El lector escriu

segarra@mailxxi.com

Ap. de correus, 80 25200 Cervera

Foto: Ramon Prats

La festa de l'Aquelarre no para de créixer. Enguany ha començat ja la nit de dimecres (Dimecres de Cendra) amb la recuperació del que era la festa en els seus orígens dins el Carreró de les Bruixes. Aquesta ampliació al dimecres també ha estat impulsada pels propietaris dels pubs Noctàmbul i La Bombolla, que ja havien fet el mateix amb el Dijous Gras (organitzat ara per l'Agrupació Seny Major) i amb el concert de divendres, integrat dins la festa oficial. Sembla que després de l'èxit d'aquesta darrera iniciativa anem cap a la setmana sencera de festa d'Aquelarre.

La frase del mes

La paciència és un arbre d'arrel amarga, però de fruits molt dolços.

Proverbi persa.

1MINUT solucions informàtiques

c/ Major, 126 - CERVERA | 973 533 522 - 973 530 733 | info@1minut.cat | www.1minut.cat

**El convidem a que descobreixi la nostra assistència integral
i s'oblidi de qualsevol eventualitat informàtica**

PARTICULARS I EMPRESES

MANTENIMENT, MATERIAL, ASSISTÈNCIA, PRESENCIA A INTERNET

Actituds

Joan Valldaura
Paer en cap

S'acosta la **Festa Major del Sant Crist**, que enguany presenta diferents novetats fruit del treball de col·laboració entre la Paeria i l'entitat Seny Major, que agrupa diferents grups de cultura popular de la ciutat. Tot amb un objectiu clar: pujar un graó més en el camí de millorar la celebració de la festa i convertir-la en la "Festa Major de la cultura popular". No m'estendré explicant les novetats perquè aviat estaran a l'abast de tothom, ja que està a punt de presentar-se el programa de la Isagoge i de la Festa Major. Però sí que m'agradaria demanar a tots els cerverins i les cerverines una actitud participativa, oberta i festiva davant de les noves propostes, que ens facin sentir la ciutat una mica més nostra. En definitiva, si fem una festa major més de tots, també fem una ciutat més de tots.

Continuant amb ordre cronològic, durant el mes d'octubre es presentaran públicament els treballs del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM), pas previ i imprescindible per poder procedir posteriorment a la seva aprovació inicial en un ple de la Paeria si hi ha acord entre una majoria de grups polítics municipals.

Abans de començar aquest procés informatiu em sembla molt important explicar algunes de les característiques del treball fet fins ara, així com també de les fases que s'hauran d'anar seguint, sobretot per ajudar a desfer malentesos o interpretacions interessades.

Els documents que es presentaran són fruit del treball de diferents tècnics, arquitectes, juristes, especialistes mediambientals, tant del mateix ajuntament com d'altres contractats específicament; fins i tot s'han fet sessions de consulta amb tècnics del departament de Política Territorial i Obres Públiques (DPTOP), responsables de l'ordenació urbanística del nostre país.

Per a la seva redacció s'han tingut en compte els treballs realitzats en l'anterior document del POUM, aprovat inicialment l'any 2006, així com nombroses alegacions que s'hi van presentar; també el Pla Territorial de les Terres de Lleida, altres documents supramunicipals de tipus sectorial i tota la nombrosa normativa urbanística que ha anat apareixent els darrers anys.

També s'han fet sessions de treball dels tècnics amb els responsables polítics, en especial amb mi mateix com a alcalde i el regidor d'Urbanisme; amb la

resta de regidors de l'equip de govern i, darrerament, ja s'han fet tres sessions de treball amb tots els grups municipals, i està previst continuar així fins al moment de l'aprovació inicial.

S'ha de tenir en compte que el POUM és un document de planificació en el qual es marquen unes prioritats sobre el desenvolupament de la ciutat, així com una sèrie de prescripcions urbanístiques i normes jurídiques que han de permetre la seva realització, a més d'una sèrie d'estudis mediambientals, econòmics i socials que les justifiquen i serveixen de base per prendre decisions de la manera més objectiva possible.

Però si això encara no és suficient, el procés d'aprovació és prou llarg i transparent perquè en tot moment es disposi de tota la informació i si algú es veu perjudicat pugui manifestar-ho. El procés comença si hi ha l'acord suficient, amb l'aprovació inicial en el si del ple municipal, i posteriorment s'obre un període d'al·legacions en el qual qualsevol persona pot presentar-ne. Després s'ha de procedir a la seva aprovació provisional, també al ple. Posteriorment s'ha de trametre a la Comissió Territorial d'Urbanisme i aquesta introduirà les modificacions que cregui convenients abans de la seva aprovació definitiva.

El compromís de la Paeria és explicar a tothom (mitjans de comunicació, tècnics, entitats, ciutadans i ciutadanes en general) les propostes del POUM, i som conscients que s'han fet amb un objectiu: la millora de la qualitat de vida dels futurs cerverins i cerverines.

És una planificació a llarg termini que vol definir com podria ser la Cervera del 2030, en la qual hi ha aspectes que possiblement tothom vegi molt clars i d'altres que no tant, però sempre s'han proposat tenint en compte les futures necessitats de la ciutat. Per a nosaltres és evident que no es pot anar improvisant sobre la marxa, i que cal tenir un camí marcat tot i que el pas del temps hi anirà introduint canvis que són difícils de preveure en aquest moment. Per la dificultat d'aquesta tasca i per la seva importància voldria demanar a tothom una actitud oberta, participativa i responsable davant d'aquest procés que s'obrirà ben aviat.

A tall de conclusió, a la Paeria continuem treballant pel futur de la ciutat, des d'allò concret i quotidià fins a allò més difícil de concretar i preveure. Les dificultats són moltes i variades, però no per això ens hem d'aturar.

Josep Gual

L'atomització de l'independentisme

Un dia d'aquestos hi haurà eleccions al Parlament i decidirem què volem per als propers quatre anys.

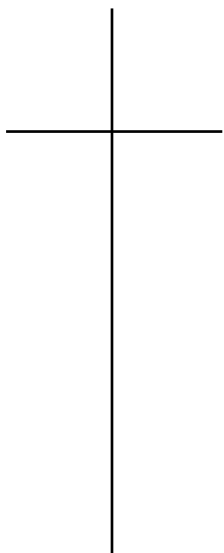
Diferents enquestes publicades els darrers mesos posen en evidència que el sentiment independentista està creixent amb força (ajudat per circumstàncies com la sentència del TC sobre l'Estatut), amb dades que diuen que gairebé la meitat dels catalans estarien a favor de la independència del país.

Però aquest sentiment independentista tindrà una difícil traducció en escons. Per una banda, ERC, el partit que sempre l'ha portat per bandera, sembla que rebrà un fort càstig (sempre fent cas a les enquestes); i per l'altra, estan sorgint amb força noves opcions que també volen nodrir-se del pastís independentista, com Solidaritat Catalana, liderada per l'ínclit Joan Laporta, o l'escissió republicana de Reagrupament, encapçalada per Joan Carretero. A més hi ha tota una munió de petites formacions que porten l'estelada en els seus logos, que difícilment obtindran representació parlamentària, però que tenen la mateixa clientela que els seus germans grans.

Aquesta previsible dispersió del vot independentista (si en el moment que llegiu això hi ha hagut alguna inesperada coalició aquest article no tindrà cap sentit) pot portar a la paradoxa que en el moment de màxima efervescència independentista pitjor representada estigui aquesta tendència al Parlament.

Tot i que és difícil entendre's, per damunt d'ideologies i personalismes hi hauria d'haver una mica de sentit comú per arribar a la utopia popular d'un gran moviment independentista unitari.

Com sempre, pocs (en aquest cas, molts) i mal avinguts.

10è aniversari

JOAN FORNELLS FENOSA

Que va morir el dia 1 de setembre de 2000

A.C.S.

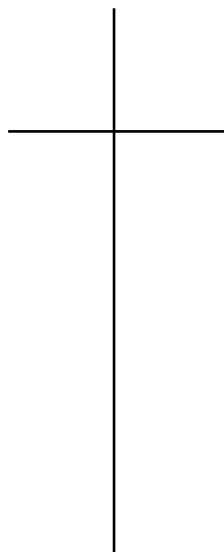
La seva esposa, fills, mare i família tota el recordem smepre

ISIDOR CÒNSUL GIRIBET

1948-2009

La mort, i més encara si sega les tiges encara verdes, tendeix a engrandir i a magnificar els efectes del seu error. Davant de la injustícia d'unes víctimes triades fora de temps hom pensa en la crueltat de la vida i en el feix de projectes que s'han estroncat de cop, en tots aquells somnis que no es faran mai realitat i en els misteris insondables de l'existència. És llavors que t'adones que l'únic consol és un combat contra l'oblit, que necessites endegar la corda dels records i fer memòria per omplir el buit de l'absència.

Isidor Cònsul. *Súnion. Una pedagogia per a adolescents*

3r aniversari

MIQUEL RAZQUIN JENÉ

que va morir el dia 17 d'octubre
de 2007, als 83 anys

A.C.S.

Els que et vam estimar et recordarem sempre

ENCREUATS 7 x 7

HORITZONTALS

1) Agafada, potser in fraganti. 2) Al mateix nivell. Fòsfor. 3) Mal fiar. Alumini. 4) Si resoleu el jeroglífic ja ho teniu. 5) Li falta un te per fer-se un tip. Sani, al revés. 6) Un angle recte. Ajuntada. 7) 'Pillar'.

VERTICALS

1) Tros de terreny sense geminada. 2) De cap per avall, aresta de l'angle sortint que formen dues cares contigües d'un cos polièdric. Infusió. 3) Fogueres que servien de senyal, al revés, és clar. Urani. 4) Si resoleu el jeroglífic ja ho teniu. 5) Cap d'animal. Orina cap per avall. 6) Riallada mòbil. Necessària per fer la tornada. 7) Apaivagar.

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							

JEROGLÍFIC

Posa nerviós.

ENDEVINALLA

Dos germanets
ben iguals;
quan són vellets,
obrin els ulls.

SUDOKU

1	3		6	8			9	
	7							1
					3		4	8
		6	2	4	9			3
	8		3				1	
4	9					6		
				2		8		
	6		4				2	

Solucions a la pàgina 28

SÍLVIA SARRI SOTERES

Psicòloga – Núm. Col. 10445

Hores convingudes

636480565 / silviasarri2@yahoo.es

CENTRE MÈDIC CERVERA Rambla Lluís Sanpere, 18, 1r 2a

Aula i botiga d'Arts

c. Major, 124 Cervera
Telf: 973 533 656

Conclusions de l'onzè curset d'arquitectura popular

La modernitat, un projecte inacabat?

Associació d'Amics de l'Arquitectura Popular

Entorn el tema de la modernitat

1 L'arribada del Moviment Modern va suposar un canvi en tots els àmbits: social, científic, artístic i econòmic. La idea de modernitat va provocar que s'associés la novetat a progrés i els objectes i costums dels avantpassats es valoressin com a caducs. Aquest model va fer que es perdés molta documentació, estris i construccions antigues.

2 Ara bé, la crisi del Moviment Modern ha arribat a la posició contrària. Es valora en indrets rurals més la imatge antiga, fins i tot falsejada, que actuacions més creatives i noves. Per exemple, l'urbanisme de molts pobles s'ha convertit en restrictiu, fet que pot originar problemes en la col·locació de les plaques solars o les antenes.

3 És curiós com nosaltres, amics de la pedra, critiquem l'excessiu ús obligat per normativa d'aquesta a les façanes, quan es converteix en un aplacat fora de la lògica constructiva. Quan a més, en molts pobles, la pedra vista era carejada per edificis nobles, com l'església o el castell, i la majoria, feta amb pedra ordinària, era per ser arrebosada.

4 L'ús en l'arquitectura contemporània de materials naturals, com les bales de palla, la terra, la fusta, el vímet i el morter de calç són indicis de com comença a haver-hi un canvi d'actituds en la construcció cap a solucions de baix consum energètic.

La ramaderia actual

5. Cal reivindicar la figura del pastor com a ofici ple de coneixements i que coneix bé l'entorn, ja que la seva activitat té una incidència en la gestió del territori.

6. L'activitat ramadera amb la supervisió de tècnics forestals és una bona pràctica preventiva i econòmica per evitar la propagació d'incendis forestals.

7. La ramaderia davant el canvi climàtic és una activitat que pot reduir els efectes negatius.

La geometria natural

8. És un coneixement mil·lenari utilitzat per diferents civilitzacions i mestres d'obra. S'ha d'intentar recuperar certes energies, mesures i ritmes que permetin el desenvolupament de tot el tema biòtic.

9. Els traçats reguladors ens donen les eines que s'utilitzaven durant l'antiguitat per al disseny i construcció d'edificis i ciutats en harmonia amb el medi on s'emplacen. Així s'aconsegueixen llocs favorables, adients i correctes per al desenvolupament de la vida en general i l'evolució de les persones en particular. La presentació de l'obra de l'escola bressol de Santa Eulàlia de Ronçana, al barri del Rieral, és un exemple d'arquitectura contemporània amb l'aplicació dels paràmetres comentats i amb criteris

de sostenibilitat.

La prevenció dels objectes i de les construccions rurals

10. Cal disposar de catàlegs i instruments legals per protegir el patrimoni

11. És necessari treballar de manera transversal entre les associacions, particulars, ajuntaments... implicant el màxim nombre d'associacions vinculades directament i indirectament en la protecció.

12. Cal fer sentir la veu conjuntament també a les administracions i consensuar polítiques unitàries i coordinades amb un objectiu únic, de país.

13. Després de la visita dels espais que formen el pessebre de Sant Guim de la Plana, dedicat als oficis perduts, hem pogut constatar que hi ha un projecte cultural doble: per una banda forma part d'una llarga tradició de 27 anys dins dels populars pessebres que es fan a Catalunya; per una altra, ha aconseguit en trenta escenes quotidianes de diferents oficis, recollir les eines que utilitzaven, cosa que fa que s'hagi convertit en un museu de referència.

El manteniment i difusió de l'arquitectura popular

14. Cal cercar nous usos per a aquestes construccions del camp i reivindicar la vigència dels usos tradicionals. Els marges o espones són útils, contenen l'erosió dels camps.

15. Cal alabar la feina feta de millora i consolidació de diferents obres de caire local que hem visitat, com ermites i també espais naturals, com la millor manera de cuidar el nostre entorn i donar-li un caràcter que es mereix.

16. Les obres del canal Segarra-Garrigues haurien de tenir un major seguiment de la part executiva, ja que en indrets concrets han enderrocat més marges del previst en el projecte. En la tercera fase del Canal -en els municipis de Verdú i Sant Martí de Maldà-, l'empresa del Canal ha fet fer estudis de les construccions que queden afectades i en un cas s'ha desmuntat una cabana amb la previsió per poder-la traslladar. Convindria que s'estudiés el lloc adequat per poder ser visitada

fàcilment, tant per l'exterior com pel seu interior i que es fes aviat per evitar convertir-se en un racó. Esperem el proper estiu poder-la veure muntada.

17. S'ha de potenciar l'arquitectura tradicional com a eina de coneixement i de promoció del territori.

18. Cal utilitzar les entitats existents com a eines de suport, assessorament i coordinació, com la Coordinadora d'Entitats per la Preservació del Patrimoni de la Pedra Seca dels Països Catalans, la Xarxa de Custòdia del Territori, l'Observatori del Paisatge...

L'opinió dels participants al curs

19. Es valora per part dels més joves, que aquest any ha augmentat el nombre, el fet d'experimentar treballant amb les mans i el contacte amb gent gran experimentada i artesans, on es compateixen coneixements.

20. Els joves participants del curs són de variats indrets de Catalunya. Caldria

cercar mecanismes de difusió perquè hi participi més la gent jove de la comarca, d'igual manera que les persones que treballen a l'administració els aniria bé per conèixer el territori.

Els Amics de l'Arquitectura Popular, com a organitzadors, volem donar les gràcies a la molta gent voluntarista que hi participa. El fet de ser itinerant comporta que hi hagi una colla d'ajuntaments i associacions que ens deixen espais per poder preparar les conferències. Molts conferenciant i professors de pràctiques ja s'han convertit en aquesta família que ens uneix, d'igual manera que hi ha un alumnat fidel que fa que cada any ens retrobem. A cada poble que anem coneixem gent de la zona que ens acompanya i ens explica les singularitats del lloc i ens obren les portes de moltes ermites, esglésies, cases, molins, pletes i espais naturals que fa que ens sentim ben acollits. També als veïns dels pobles que ens han ajudat a preparar el dinar i als restaurants que hem envaït amb més gent de la prevista i que ens han acompanyat. A tots ells un fort agraïment.

Balmes: una panoràmica en el bicentenari

Mn. Josep M. Montiu de Nuix

El 28 d'agost d'aquest 2010 ha estat el dia en què ha fet dos-cents anys del naixement de Jaume Balmes Urpià. D'aquí la meua intenció d'aproximar-me a una panoràmica sobre aquest pensador.

En relació amb Cervera, com és ben conegut, va ser alumne, professor i última glòria de la Universitat d'aquesta ciutat.

Com a filòsof ha estat considerat un dels filòsofs cristians més importants d'Espanya. És important la seva obra *Filosofia fonamental*. Pensador de gran influència internacional, té molt a veure amb diferents moviments de renovació de la filosofia. Així, només a títol d'exemple, Max Etlinger, important historiador alemany, a *Geschichte der Philosophie...* afirma que Balmes ha de ser considerat com el més il·lustre representant del moviment neoescolàstic alemany per la gran influència que les seves obres, traduïdes per Lorinzer, van tenir en l'Alemanya catòlica durant la segona meitat del segle XIX.

Com a apologeta cal considerar que el seu llibre *El protestantisme comparat amb el catolicisme en relació amb la ci-*

vilització europea és la seva gran obra.

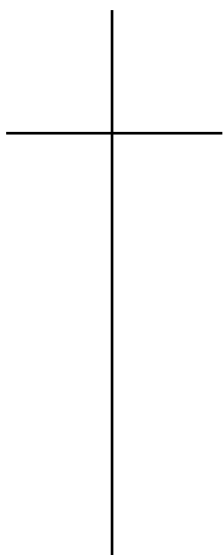
Com a polític va cercar el diàleg i la reconciliació. Així, per exemple, va promoure, encara que sense èxit, el casament de la reina Isabel amb el comte de Montemolín, fill de don Carlos. Amb això el que pretenia Balmes era aconseguir la pau en aquell segle de les guerres carlines. Actitud conciliadora que aleshores no va ser pas compartida per tothom. Però Balmes no era partidari de la negativitat, sinó que pensava que era necessari tenir un esperit positiu, apostava a favor de fer el bé i no el mal. Com a sociòleg va definir la civilització com la major intel·ligència possible per al major nombre possible, la major moralitat possible per al major nombre possible i el major benestar possible per al major nombre possible. Intel·ligència, moralitat i benestar combinats i generalitzats. També tota la història d'Espanya va ser motiu de la seva reflexió filosòfica.

Com a escriptor va ser molt llegit. N'hi ha prou de pensar en l'èxit que va tenir el seu llibre *El criteri*, així com les traduccions que es van fer ben aviat d'algunes de les seves obres. Pensem, per exemple, en les traduccions al lla-

tí, al francès, a l'anglès i a l'italià. Entre els seus lectors hi havia, per exemple, el mateix Pius IX. Balmes, encara que va ser proposat com a soci de la Reial Acadèmia de la Llengua, no va tenir temps de prendre possessió d'aquest càrrec.

Com a sacerdot catòlic va ser exemplar, tant que es va pensar en la possibilitat d'introduir la seva causa de beatificació i canonització, si bé aquesta iniciativa de moment no ha prosperat. Dins de l'església del seu temps va ser una persona influent, es diu que molts dels nomenaments dels bisbes espanyols tenen a veure amb propostes fetes per ell. Sembla ser que hi ha documentació sobre el seu nomenament com a cardenal, però que no va arribar a ser consagrat com a tal.

En Balmes, com en tants autors, es troben algunes afirmacions de valor definitiu i altres de discutibles, però en tot cas la seva producció és la d'un geni que va voler arribar a un diàleg amb la gent nova. Si pensem que Balmes és del passat, pensem també que tots nosaltres també algun dia serem del passat, a l'igual que tot el que és més modern esdevindrà també passat: la matemàtica moderna és ja vella.

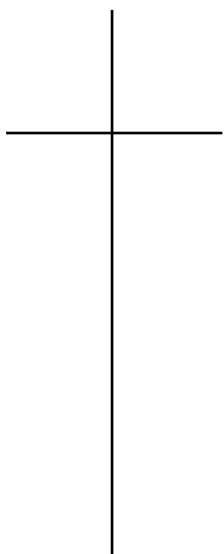

RAMON TÀSIES I GINESTÀ

va retornar a la casa del pare el dia 1 d'agost
de 2010 als 86 anys, havent rebut els auxilis
espirituals

A.C.S.

La seva esposa M. Teresa agraeix a tothom les mostres de condol
rebudes i us demana una oració i un record

Rogad a Dios por el alma de

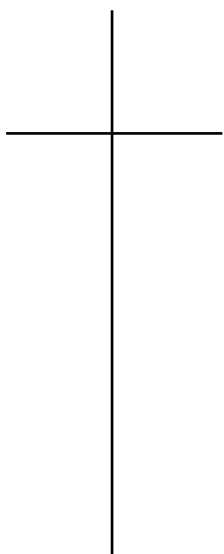
AGUSTÍN SARRATE VIDAL

natural de Cervera (Lleida)
que falleció en SEVILLA el día 25 de agosto a la edad de 83 años

E.P.D.

Su esposa, AMELIA CASAS, hijos, nietos, hermano y demás familiares
ruegan una oración por el descanso eterno de su alma

Sevilla-Cervera, septiembre de 2010

6è aniversari

RAMON FUSTÉ GABARRÓ

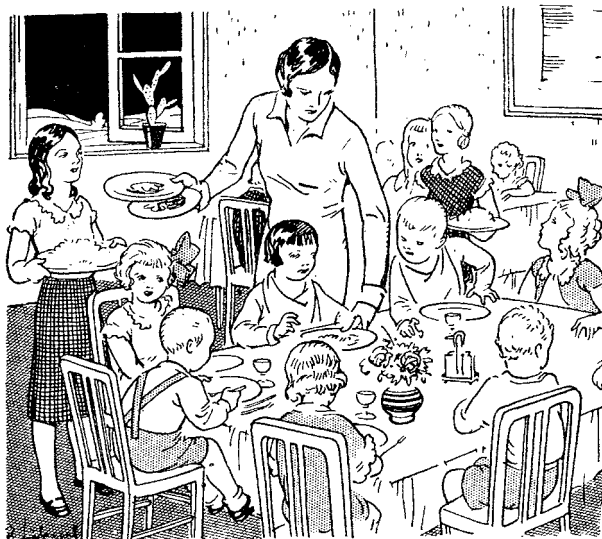
que morí el dia 2 de setembre de 2004

A.C.S.

El seu record serà sempre amb nosaltres

El rebost

El rebost era abans un lloc i una necessitat obligada de tenir-lo a totes les cases de pagès i també dels menestrals, que solien tenir hort i corral. Era una estança per poder guardar adequadament els productes recollits o elaborats que s'anirien consumint al llarg de l'any. El rebost solia estar situat als baixos, a la part central de les cases. Es volia que fos un lloc resguardat i especialment fresc perquè els productes recollits es guardessin bé. La temperatura d'estiu solia oscil·lar entre els 18 i 25 graus, i ja es considerava suficient per conservar-los.

Contingut d'un rebost familiar

Les fonts de proveïment del rebost familiar eren de l'explotació agrícola, l'hort i el corral. Algunes coses es conservaven de forma natural, a altres s'hi donava un senzill tractament o elaboració. Un rebost ben proveït contenia tot el producte de la matança del porc, la tenalla de l'oli, patates, forcs d'all, cebes, llegums secs, fruites diverses, conserves i confitures, begudes d'elaboració casolana, etc. En fi, tots aquells productes que era possible conservar, els uns de cara a l'estiu i uns altres de cara a l'hivern. L'asseccament, les saladures i les diferents maneres de confitar amb oli, vi o vinagre i sucre eren freqüents.

Els cellers

El celler era el lloc on es guardava el vi encabit en vaixells, bótes i carretells. Era el lloc fresc que necessitava el vi per a la seva conservació.

Els cellers de les cases també eren abans uns llocs bastant adequats per

guardar algunes coses de menjar durant tot el temps de l'estiu perquè eren frescos i humits. Els cellers, que durant l'estiu tenien una temperatura que oscil·lava entre 12 i 20 graus, es consideraven frescos i bons per guardar certs productes. Algunes coses i restes de menjar sobrants de les cases d'un dia es conservaven bé un dia més a baix al celler, però si es volia allargar més ja no es garantia la conservació per al seu consum. En aquell temps també hi havia a tots els pobles els pous del gel. Amb unes corrioles o cordes s'hi feien baixar fins a tocar el gel diversos productes i aliments on es conservaven bé durant uns dos dies. La temperatura del fons d'un pou de gel solia estar entre 3 i 10 graus. Això també permetia que el gel es conservés bé a l'estar barrejat amb palla durant tot l'any.

Renovacions i canvis

Antigament un rebost ben proveït era la millor garantia per assegurar l'any. Les mestresses diligents tenien cura que no hi faltés res necessari,

sempre d'acord amb les possibilitats existents, que com és natural no eren iguals a totes les cases. Era precisament el rebost un dels indrets on la bona mestressa de casa podia exercir les seves qualitats de bona administradora, no solament tenint-lo ben proveït sinó també sabent aprofitar al màxim els productes que hi entraven i efectuant elaboracions. Sobretot a les cases de pagès, el rebost encara manté la seva importància, però no tanta com en temps passats,

perquè l'alimentació s'ha diversificat i han variat les fonts de proveïment i els sistemes de conservació. Però als pagesos i a altres que no ho són encara els agrada disposar d'unes reserves sense necessitat d'anar cada moment a la botiga. Avui dia tots estem familiaritzats amb frigorífics i congeladors, però abans només es podia gaudir dels sistemes clàssics casolans en les conservacions. Ara és freqüent trobar famílies, sobretot els que viuen en pisos, que tenen el rebost al supermercat més proper, entre altres motius perquè els planificadors dels moderns habitatges reserven un espai mínim a aquesta finalitat. Modernament, la utilització del fred ha revolucionat la tècnica de la conservació d'aliments. Ara són uns altres temps.

Dites populars

"La mestressa bona i honesta, fer feina ho té per festa". "Quan Déu no vol, els sants no poden". "La dona sense menester, no estigui baix al carrer". "Allò que és de Déu, a la clara es veu".

EL PORT

Av. Catalunya, 59
25200 - Cervera (Lleida)
Tel. 973 532 852
elportdecervera@hotmail.com

PUB EL SON
CERVERA

Av. Polígon Industrial, 12

Miscel·lània cerverina 18 i 19 i els bombardejos sobre Cervera i la Segarra entre 1938 i 1939

Max Turull Rubinat

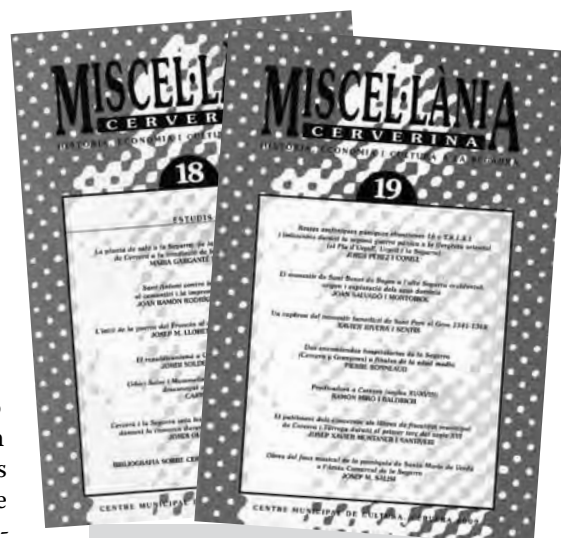
A finals de l'any passat es van publicar dos nous volums de *Miscel·lània cerverina*, amb els números 18 i 19, corresponents, respectivament, als anys 2008 i 2009. La revista, que publica treballs d'investigació sobre història, economia i cultura a la Segarra –en realitat, però, tots són treballs històrics–, recuperava així la periodicitat anual i proporcionava tretze nous estudis de recerca sobre diferents temàtiques i àmbits de Cervera i la Segarra. A partir de 2008 (vol. 18) s'incorporaven al consell de redacció Carme Bergés Saura, directora del Museu Comarcal de Cervera, i Josep Ros Mateu, director del Museu de Guissona, que s'afegien als membres existents, Josep M. Llobet Portella, Dolors Montagut, Ramon Ramon, Albert Turull, Pere Verdés i qui signa aquest text.

Si els volums 16 (2003) i 17 (2004) s'havien dedicat monogràficament a l'església de Santa Maria de Cervera, on es va reunir una catorzena d'investigacions, que cronològicament anaven des de la portalada romànica de Sant Martí (Bergés) fins al culte marià a la Parròquia (Ermengol i Pérez), els dos nous volums reprenen el seu contingut miscel·lani. Com que els dos números, 18 i 19, es publicaven alhora (malgrat la datació anual que hi apareix), es van distribuir els treballs amb criteri cronològic: en un volum s'hi aplegaven els treballs d'època contemporània (segle XVIII-XX), i a l'altre els d'arqueologia i d'època medieval i moderna. En aquest últim cas (2009, volum 19) es tractava de les següents aportacions: Jordi Pérez sobre restes arqueològiques d'època púnica (segle III aC) al Pla d'Urgell, Urgell i Segarra; Joan Salvadó sobre el monestir de Sant Benet de Bages a l'alta Segarra occidental (segle X-XIII); Xavier Rivera sobre un capbreu del monestir benedictí de Sant Pere el Gros (1341-1368); Pierre Bonneaud sobre l'orde de l'Hospital a Cervera i Granyena a finals de l'edat Mitjana; Ramon Miró

sobre predicadors a Cervera dels segles XV al XVIII; Josep Xavier Muntaner sobre el patrimoni dels conversos a Cervera i Tàrrrega durant el primer terç del segle XVI, i Josep M. Salisí sobre el fons musical de la parròquia de Santa Maria de Verdú a l'arxiu de Cervera.

El volum 18 (2008) acull els següents treballs: Maria Garganté sobre la tipologia arquitectònica de la planta de saló a la Segarra (segle XVIII); Joan Ramon Rodríguez sobre les tensions entre el cementiri de l'església de Sant Antoni i la impremta de la Universitat al segle XVIII; Josep M. Llobet Portella sobre l'inici de la guerra del Francès al corregiment de Cervera (1808); Jordi Soldevila sobre el republicanisme a Cervera (1875-1923); Carme Diví sobre l'escultor segarrenc Urbici Soler i Manonelles, i Jordi Oliva sobre els bombardejos aeris sobre Cervera i la Segarra durant la Guerra Civil (1938-1939). Clou aquest volum el repertori historiogràfic *Bibliografia sobre Cervera i la Segarra* (2003-2009), que segueix la relació bibliogràfica publicada al número 14 (2000-2001), amb la historiografia apareguda entre 1972 i 2002.

Des d'un punt de vista historiogràfic, tots els treballs són importants i tots aporten informació nova sobre diferents temàtiques. Però des d'un punt de vista també social, el minuciós treball d'investigació de l'historiador Jordi Oliva té un relleu especial. A partir d'una recerca arxivística exhaustiva, que l'ha dut als arxius de l'aviació militar de Roma i al militar d'Àvila, entre d'altres, Jordi Oliva aconsegueix reproduir amb una minuciositat extraordinària –com un autèntic exemple de microhistòria– tot el procés que va conduir als bombardejos sobre la

FITXA:

DIVERSOS AUTORS

Miscel·lània cerverina, núm. 18
Centre Municipal de Cultura,
Cervera, 2008; 249 pàg.

DIVERSOS AUTORS

Miscel·lània cerverina, núm. 19
Centre Municipal de Cultura,
Cervera, 2009; 269 pàg.

Segarra durant la Guerra Civil. Explica com es van fixar els objectius militars de Cervera –o sigui, allò que seria objectiu de les bombes que caurien mesos més tard, i hi documenta la participació activa i decisiva de cerverins, fins als estralls causats pels bombardejos del 3 de desembre de 1938 sobre Cervera, amb la reproducció de tres espectaculars fotografies preses pels mateixos avions militars italians que llençaren les bombes. L'article detalla, així mateix, totes les accions aèries franquistes i republicanes sobre la Segarra entre l'abril de 1938 i el gener de 1939. En fi, un article (pàg. 141-223) que esdevé un autèntica monografia sobre aquests tràgics episodis que molts cerverins i cerverines encara poden recordar.

PIZZERIA
RESTAURANT
ESTUDIANTIL

Av. Duran i Sanpere, 39
Cervera (Lleida)
Tel.: 973 53 21 99

brioix
fleca
croissanteria

c. Domènec Puigredón, 22 baixos
25200 - CERVERA

Recomanacions culturals

HENNING MANKELL
L'home inquiet
Tusquets editors
Barcelona, 2009.
435 pàg.

Des de l'èxit de la trilogia d'Stig Larson, s'han posat ben bé de moda els autors de novel·la negra nòrdics, i entre ells els suecs hi juguen un protagonisme destacat. Però abans d'aquesta moda –amb molts autors i títols de qualitat–, els amants del gènere (negra i intriga en general) coneixien molt bé un altre suec: Henning Mankell. No va ser pas precursor de la novel·la negra nòrdica, però sí el més conegut i difós a la resta d'Europa. Per als seguidors de l'escriptor suec Henning Mankell (1948), aquest és un llibre molt especial: tot sembla indicar que és l'última novel·la protagonitzada per l'inspector Kurt Wallander. El llibre és un autèntic comiat d'un dels clàssics i un dels autors més difosos de la novel·la negra nòrdica. A Wallander encara no li toca la jubilació, però la seva filla Linda, també policia, acaba de ser mare i, doncs, acaba de

fer avi l'inspector, i a més aquest finalment s'ha traslladat a viure al camp. Naturalment el llibre té una trama i un argument central criminalístic, però com sempre això només és el pretext per construir una novel·la amb tots els ets i uts. Arran d'un fet aparentment delictiu, hi entra en escena la política nacional i internacional de Suècia i la guerra freda que es va viure al segle passat entre americans i soviètics, i els respectius aliats. A més a més, però, el relat està impregnat –com gairebé qualsevol novel·la– per la vida de l'autor. L'inspector Wallander ha fet 60 anys, que gairebé són els que tenia Mankell quan va publicar l'obra. Les preocupacions i les obsessions de Wallander-Mankell per la vellesa, la mort, la memòria, etc. tenyeixen tot el llibre, que d'aquesta manera adopta un to més personal que tots els altres. I això sense menystenir l'altre argument central de la història: la sobtada desaparició del sogre de la seva filla. En fi, una novel·la imprescindible per als lectors de Mankell, plena de referències a les nou històries precedents de l'inspector Wallander i igualment molt recomanable als inèdits d'aquest escriptor (encara que sempre és millor llegir les novel·les d'un mateix personatge per l'ordre en què van ser escrites). MTR

J.M. COETZEE
Temps d'estiu
Edicions 62
Barcelona, 2009.
248 pàg.

Coetzee, pels qui no el coneguim, és un escriptor blanc que va viure a la Sud-àfrica de l'apartheid i que va guanyar el premi Nobel de literatura: subtil, compromès amb la dignitat dels homes i testimoni, en fi, d'un segle dur per a un continent castigat. Potser una de les novel·les que va ser més coneguda és *L'Edat de ferro*, dura i tendra alhora i ben recomanable. *Temps d'estiu* forma part de la trilogia en què l'autor sud-africà escriu la seva autobiografia. Però ho fa de manera original. Vincent, un jove anglès que mai no va conèixer Coetzee, vol escriure la seva biografia. Per documentar-se sobre el premi Nobel farà una sèrie d'entrevistes a persones properes a l'escriptor mort. En un exercici despietat i cru, Coetzee escriu un autoretrat on desgrana i s'analitza sense contemplacions. MTR

12^è
cicle de
teatre
CERVERA 2010
2n semestre

somriures i màgia Mag Lari

Què millor que fer riure i fer màgia a la vegada? Doncs la millor barreja és l'espectacle Somriures i Màgia, The Sound of Magic del Mag Lari.

Aquest espectacle, dedicat al públic d'entre 0 i 99 anys, promet sorprendre i fer riure de la mà del Mag Lari, l'il·lusionista amb projecció del nostre país, que amb els seus ingredients preferits, elegància, ironia i presència escènica, convertirà en inoblidable la vetllada que passareu plegats.

Una hora farcida d'aparicions i desaparicions, participació de públic i grans il·lusions, i amanida amb un disseny i una selecció musical que no us deixarà indiferents.

Somriures i Màgia, un espectacle de categoria a ritme trepidant que no et pots perdre.

2
octubre
A les 22.30 h
Gran Teatre
de la Passió

Idea, guió i direcció: Josep Maria Lari
Actor i regidor: Pol Quintana
Producció: Cia. Mag Lari

Organitza: Patronat de la Passió en col·laboració amb la Paeria de Cervera

Fets de la Universitat de Cervera

Fa sis anys, al número de desembre, vaig iniciar a *Segarra actualitat* un article mensual titulat *El turista pregunta*, i el primer es referia al comentari que regularment va sorgint de si Cervera va demanar al rei, Felip V, poder tenir port de mar, i a més l'article anava acompanyat amb una foto del 'port de mar de Cervera'.

Els anys passen, però el tema segons en quins cercles continua, cosa ben natural ja que de tant en tant surt als mitjans, o si més no es publica que Cervera obtingué la Universitat degut al fet que recolzà aquest monarca en la guerra de Successió. Per citar-ne algun de ben recent, a l'*Avui* del 17 d'agost de 2010 hi diu: "...Felip V va suprimir les sis universitats de Catalunya i va crear una única Universitat central a la ciutat de Cervera... El rei premiava així la fidelitat dels cerverins a la seva causa durant la contesa dinàstica."

Situats enfront de la façana principal, amb el grup de turistes, és on expliquem les característiques històriques, monumentals, arquitectòniques i artístiques de tan extraordinari edifici, i quan passem a l'interior, algunes vegades un turista pregunta: "és veritat que Cervera té la Universitat com a premi per haver donat suport a Felip V?" Resposta: "no és cert." Però el turista insisteix i argumenta: "jo ho he llegit en diferents escrits." Efectivament, en escrits es diu que Cervera fou fidel a la causa de Felip V i caldria resseguir tots els fets, cosa que ara no farem. En tot cas podem parlar d'estudis fets per il·lustres historiadors que diuen el contrari. Un exemple és *Felip V i la ciutat de Cervera* d'Agustí Duran i Sanpere, i un altre *Cervera durant el segle XVIII, un període de canvis substancials*, del doctor en història Josep Maria Llobet i Portella, on escriu

“És veritat que Cervera té la Universitat com a premi per haver donat suport a Felip V?”

que “*Cervera proclamà l'obediència a Carles d'Àustria el dia 5 de setembre de 1705, i el 13 de maig del 1706 Cervera acorda donar l'enhorabona a l'arxiduc per haver aconseguit que les tropes de Felip V abandonessin el setge que havien establert al voltant de la ciutat de Barcelona*”. En altres paràgrafs, Josep Maria Llobet escriu que “*els acords de les autoritats cerverines de reconèixer com a rei Carles d'Àustria i de celebrar amb grans demostracions d'alegria la rendició de Barcelona i València a aquest monarca presos tots ells durant l'any 1705, impossibiliten de continuar mantenint la teoria de la permanent fidelitat de la població a Felip V*”.

“Resta, doncs, desmentida la constant lealtat de la fidelíssima ciutat de Cervera en todo el tiempo que ocuparon los enemigos aquel Principado, un dels motius principals de l'establiment de la nova Universitat borbònica a Cervera, segons s'afirma al decret de la seva creació”.

Els guies hem de donar respostes fidedignes atès que els i les turistes mereixen el màxim respecte; tanmateix però, precisament estem en democràcia i vostès s'han de quedar amb la versió que creguin millor: si Cervera volia tenir port de mar, si Cervera fou 'fidelíssima' a Felip V o si el Decret de Nova Planta, que deia “*cerrar todos los estudios generales i universidades existentes en Cataluña y abrir una de sola en sitio de menos concurso*”, que volia dir un lloc tranquil i a la vega da important, i Cervera tenia aquestes condicions.

SOLUCIONS PASSATEMPS D'AQUEST NÚMERO

Encreuats 7x7: 1) PESCADA 2) ARRAN.P 3) RIAF.AL
4) CAFEÏNA 5) EC.IPAC 6) L.UNIDA 7) ATRAPAR

Jeroglífic: K + Feina → CAFEÏNA

Endevinalla: Els mitjans.

1	3	4	6	8	2	5	9	7
2	7	8	5	9	4	3	6	1
6	5	9	1	7	3	2	4	8
5	1	6	2	4	9	7	8	3
7	8	2	3	6	5	9	1	4
4	9	3	7	1	8	6	5	2
9	2	7	8	5	1	4	3	6
3	4	1	9	2	6	8	7	5
8	6	5	4	3	7	1	2	9

Troballa sorprenent a lesso

La campanya d'excavacions d'aquest estiu a les restes romanes de Guissona s'ha tancat amb una descoberta sorprenent. Al costat del sector nord de la muralla s'han trobat els fonaments d'una gegantina construcció compartimentada en diferents seccions on es creu que se sacrificaven animals i es preparaven per la venda a comerciants de tot l'Imperi. També s'han excavat diverses edificacions del voltant on es creu que hi vivien famílies senceres d'altres tribus que eren portades (s'ignora si voluntàriament o obligades) a treballar en aquesta megafactoria. Tot i que es desconeix el seu significat, s'ha trobat una inscripció que es repeteix arreu i que podria aportar llum a aquest enigma: *area alsinae*.

Reivindiquen el Sindicat

La Confraria de Pescadors de Cervera i Rodalies, ha exposat a la Paeria el seu desig que l'edifici de l'antic Sindicat es converteixi en la Llotja del Peix de la ciutat. El president de la confraria ha manifestat la necessitat que l'ajuntament "es mulli en aquesta qüestió". "La tradició marinera de la ciutat és fora de tot dubte, i molt més antiga que la majoria de les que reclamen un lloc a l'històric edifici", ha declarat.

La possible ampliació de les captures de caire fluvial amb l'obertura de la riera de Monells, abona la tesi de la necessitat de la llotja. "Si no s'atenen les nostres reivindicacions ens plantejarem una acció de xarxes caigudes" ha explicat el dirigent. Davant d'aquestes declaracions els internautes ja han mostrat el seu malestar.

Cervera, capital arquitectònica mundial

El Royal Institute of British Architects ha guardonat la façana del Consell Comarcal de Cervera, que dona a la plaça de la Segarra, amb un dels reconeguts premis internacionals d'arquitectura i disseny que concedeix aquesta institució.

L'obra, que ja es va endur un dels premis nacionals de la Generalitat de Catalunya, s'ha imposat en l'apartat de rehabilitació de façanes després de deixar impressionat el jurat per la seva proposta. El portaveu d'aquest òrgan va comentar que la façana oferia una gran riquesa de detalls i traspuava el caràcter segarrenc que caracteritza aquesta terra.

Per la seva banda, el president comarcal, que no se'n sabia avenir, va destacar amb orgull que la rehabilitació havia estat pensada i elaborada pels polítics i treballadors del Consell, que quan no saben què fer dediquen tots els seus esforços a fer més agradable el lloc de treball i el patrimoni arquitectònic cerverí.

Visites guiades: morir d'èxit

La darrera visita guiada nocturna a les muralles cerverines va acabar amb un col·lapse monumental de tota la part antiga de la ciutat. La massiva afluència a l'acte va ocasionar un tap de proporcions gegantines. Milers de cerverins es van quedar bloquejats als carrers sense poder tornar a casa seva. Al no poder sortir de l'embús, la gent es va haver de quedar a dormir pels carrers i va anar retornant a les seves llars a mesura que els bombers els anaven rescatant. Des de la Paeria s'ha informat que en properes edicions d'aquesta activitat es facilitarà als participants un kit de supervivència amb aliments, un fogonet i sac de dormir.

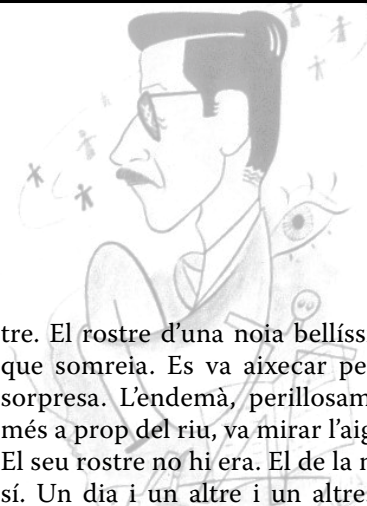

Contes d'aquest món

El riu

Josep M. Madern
www.jmmadern.com

L'home somiador tenia preferència pel riu que vorejava la petita ciutat on passava llargues temporades. Sobre l'herba treia el fre a la fantasia i les imatges més belles omplien els seus ulls. La més bella de totes era la del riu. El riu era més estret en passar al costat de la ciutat i del lloc escollit per l'home somiador. No sabia nedar. L'aigua l'intimidava. Estimava més el cantussol tranquil de l'aigua que l'atemoria. Aquest cantussol li portava cançons de la seva infantesa i li donaven felicitat. Per això el riu...

El riu atreia l'home somiador perquè li permetia la solitud. Al mateix temps el seduïa. Feia temps que desitjava atansar-se al riu. Un dia de tardor va seure més a prop. El va trobar més harmoniós. Va escoltar-lo com si l'aigua en llibertat el convidés a la carícia. Ho va deixar per l'endemà. El sol era baix i travessava els arbres. Sobre l'aigua en moviment creava uns dibuixos encisadors. L'home somiador vora el riu on l'aigua era pacífica i transparent.

L'aigua transparent i quieta va reflectir el seu rostre. Darrere el seu rostre hi havia un altre ros-

tre. El rostre d'una noia bellíssima que somreia. Es va aixecar per la sorpresa. L'endemà, perillosament més a prop del riu, va mirar l'aigua. El seu rostre no hi era. El de la noia sí. Un dia i un altre i un altre. Es va enamorar de la noia de l'aigua. Cada vegada més a prop del riu. La noia el va acariciar amb mà freda. En silenci, el va cridar. Ell seduït. La noia, en salt vigorós, va sortir del riu. Nua davant de l'home. Li va dir, amb veu clara, assenyalant la ciutat, "t'acompanyo, oi?"

NOU
SERVEI

Consulta TRAUMATOLOGIA

Dr. VICENTE AGRAZ

Dilluns tarda
Hores convingudes

Mútues / Particulars

FISIO
MED

CENTRE DE RECUPERACIÓ

Consulta PSICOLOGIA

ANNA CORBERA TRULLOLS

Psicòloga clínica col. 9436

Ansietat - Estrés - Teràpia de parella
Adiccions - Alcoholisme - Tabac - Insomni - Obsessions
Assessorament a pares - Joc patològic - Depressió - Fòbies

Gimnàstica

Logopèdia

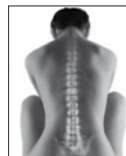
Podologia

Homeopatia

Anàlisis clíniques

Osteopatia

Rehabilitació

Incontinència

Av. Mil·lenari de Catalunya, 43 CERVERA Tel. 973 53 30 86

- Fusteria, Ebenisteria
- Tancaments PVC i Alumini
- Mobles de cuina

Avda. Agramunt, 23 25200 CERVERA (Lleida)
Tel. i Fax: 973 53 39 94 Mòbil: 676 97 87 57
e-mail: jaumecardonabenet@telefonica.net

Va ser a principis del mes de juliol quan la temperatura va arribar a prop dels quaranta graus a la Segarra, la comarca del país interior. Va deixar de bufar la marina-da i l'aire quiet es va tornar caliginós, espès. Pujaven onades de calor emès per les velles pedres de la ciutat i per tot arreu es veien miratges. La gent agostada es refugiava a l'interior de les seves fosques i profundes cases i molts se n'anaven a dormir als secrets cellers.

Després del tram porxat del carrer Major, al primer revolt a la dreta i al migdia va caure desplomat un porc al bell mig de la calçada. El porc era enorme, mascle, fort, ros i llúia al sol com si fos de foc, el seu cos estès a terra ocupava tota l'amplada del carrer, panteixava i s'ofegava damunt les ardents llambordes. Els primers en venir corrent a veure el porc van ser tota la canalla que es congrega a l'entrada del carrer per a pujar amb la piona després de passar un cotxe, sortien de tot arreu i corrien nens de totes les mides i de tots els colors, grans i cepats, petits i escanyolits, grassos i prims, rosos i bruns, bruts i nets com una patena, pentinats i despentinats, venien a peu, en bicicletes, en patinets i un de petit a peu coix. Després de les corre-disses dels nens van sortir les mares de la canalla cridant-los i darrere totes les veïnes de les cases i per últim els parroquians del bar Barbacana que estaven fent la cerveseta del migdia abans d'anar a dinar.

El porc seguia fent alenades al mig del carrer i encara que es diu "suat com un porc", els porcs, com tothom sap, no suen, perquè no tenen glàn-dules sudorípares; aleshores, una veïna amb molt bon criteri li va llançar una galleda d'aigua i es veu que això li va fer un gran bé, perquè va deixar de panteixar i va començar a moure les potes com fan els gossos quan dormen i somnien que corren per les praderies on corren els gossos lliures per tota l'eternitat. Els porcs que també tenen

una gran vida social de porcs, encara que nosaltres no els deixem tenir-la perquè ens els mengem abans, també deuen somniar amb praderies sense límits on els porcs poden córrer i fotjar per sempre més. Els nens giraven i giraven al voltant del gegantí cos i cridaven, aixeca't, aixeca't! Les veïnes es preguntaven: "d'on ha sortit aquest porc?" i miraven cap a dalt i veien tots els miratges que es veuen per aquests estius de tanta i tanta calor, veien el fantasma del cos insepult de la morta de la Casa de la morta; veïen camps de blat tenyits de vermell de les roselles com es veien abans i la font de Fiol plena a vessar d'aigua i l'aigua caient en cascades i el freixe mil·lenari de la Prenyanosa amb un rierol al seu costat i plena de dones rentant roba mentre xerraven de tot i més; tot això veien a més dels miratges convencionals com oasis, palmeres, camells i dromedaris i aqua i més aqua. Un dels parroquians del bar s'apropà al marrà i donant-li petits cops de peus al seu poderós llom va dir, sense treure la cigarreta dels llavis: "em sembla que és un *Sus escrofa*

domesticus de la raça Duroc-Jersey i ho dic pel color del pelatge i no per altra cosa." Un segon va dir que era probable, però que li semblava que era un híbrid amb Landrace, que és una raça molt disseminada. Inclòs un tercer va fer un gest d'incredulitat i va dir que ara amb tot això de l'enginyeria genètica qualsevol dóna la seva opinió. Mentrestant la quitxalla havia fet una rondalla al voltant del gran porc i cantaven:

Aixeca't porc. I fes un volt.

Però les veïnes encara se seguien preguntant: "d'on ha sortit aquest porc estès al mig del carrer Major?" Aleshores va venir una gran bufada de vent, anomenat serè, i va aixecar una onada d'aire calent des dels fonaments de les cases del carrer i els veïns van veure com la ciutat s'aixecava dels seus basaments de pedra, pujava i pujava girant en el vent tòrrid i la van veure com la veuen en el seu interior, daurada i neta i polida com mai l'han vist. Quan van baixar la vista el porc havia desaparegut de la calçada i en el seu lloc hi havia una gruixuda catifa de formigues alades que s'esmu-

nyien entre les juntures dels carreus de pedra a l'igual que havia succeït fa uns anys, quan també el carrer Major va quedar tallat per una invasió de formigues alades més o menys davant de la tenda d'artesia Les Voltes, que és el mateix lloc on en Juli Bagul va obrir i després va haver de tancar l'última llibreria de veritat de la ciutat.

Il·lustració: Alba Feliu

Publicitat a **Segarra** 973 53 29 61

L'atmosfera lluminosa de mans d'Akihito

Quan l'any passat La Cerverina d'Art va presentar tres artistes japonesos, va donar un gir a la seva dinàmica expositiva. Era una manera diferent a l'habitual d'interpretar la realitat. Ara ens mostra una exposició d'un d'ells, l'Akihito Asano, que té des de fa anys la seva residència a Barcelona.

El primer que notem en entrar al lloc és que una sensació de llum ens traspassa l'epidermis i que immediatament ens sentim en comunicació amb l'autor de les imatges, que és realment el que ell pretén.

Podríem qualificar la seva pintura de figurativa perquè copsem sense inconvenients el tema de les seves imatges, però això no implica de cap manera que sigui 'fotogràfica' perquè l'autor interpreta aquella realitat que li crida l'atenció i que no és una visió total de l'espai que té al seu davant, sinó petits detalls que sense saber com fixen la seva mirada, com les fulles que el temporal arrossega en un petit rierol, o l'entollat d'un camí, o la llum que es filtra en un espai arborat, o la preciosa geografia del cos de la seva companya, que és el tema que treballa quan, deixant de banda el paisatge, vol pintar la persona.

Crida l'atenció la manera que té d'aconseguir captar no tan sols la llum, sinó la tènue i brillant atmosfera que es desprèn dels seus quadres, perquè utilitza la gradació del color, però no amb una pinzellada fina i precisa sinó una gran quantitat de pintura que a vegades posa damunt la tela, no amb el pinzell sinó directament del tub o amb l'espàtula, i que dona de sobte uns blancs intensos on es concentra tota la llum, per amagar-la tot seguit i deixar-ne tan sols unes petites espurnes.

Curiosament, busca una reacció sentimental per part nostra en la contemplació de la natura, però quan retrata la seva noia, ho fa amb una fredor buscada, apartant-la de l'espectador, de manera que el gran retrat vestit, per exemple, ens dóna una definició de com és ella, però no ens deixa endinsar-nos de cap manera en la seva ànima.

És lògic entendre que sigui un pupil d'Antonio López.

Una sensació de llum ens traspassa l'epidermis i immediatament ens sentim en comunicació amb l'autor de les imatges, que és realment el que ell pretén.

Passar gana ajuda a concentrar-se i mantenir-se despert

Igual com els humans o les rates, les mosques de la fruita no poden sobreviure sense dormir. Tanmateix, en mosques manipulades per ser sensibles a la privació del son, la gana gairebé va triplicar el temps que podien sobreviure sense dormir.

Aquests autors van mostrar que l'habilitat per resistir els efectes de la pèrdua de son estava vinculada a una proteïna que ajuda el cervell de les mosques de la fruita a manejar l'emmagatzemament i ús de lípids, una classe de molècules que inclouen greixos com el colesterol i les

vitamines liposolubles, com les vitamines A i D.

Segons el professor auxiliar de neurobiologia i anatomia, Paul Shaw, "els fàrmacs més importants que tenim per dormir o mantenir-se despert estan dirigits a un petit nombre de circuits cerebrals, tots relacionats amb la neurotransmissió". "Modificant el processament dels lípids amb medicaments es podria obtenir una nova forma d'abordar els problemes del son més efectiva o amb menys efectes secundaris", va assenyalar.

L'aigua seca, l'invent del futur

D'aspecte similar a la farina, aquesta substància pot abaratir la fabricació de centenars de productes i lluitar contra l'escalfament global.

Els científics ens sorprenen cada dia amb invents més sorprenents aplicats a la tecnologia i a la ciència.

Avui toca sorprendre'ns amb una creació l'aspecte i utilitat de la qual sembla complicat imaginar: l'aigua seca. No és nova, de fet va ser descoberta el 1968, però mai fins ara s'havia demostrat la seva gran utilitat i el seu increïble potencial per alleugerir l'escalfament global del planeta.

L'aigua seca pot ser útil per a la fabricació més barata de centenars de productes de consum.

El doctor Ben Carter, de la Universitat de Liverpool, ha presentat un estudi on investiga a fons les propietats d'aquest singular compost i extreu interessants conclusions. L'aigua seca en realitat està formada per partícules que contenen una gota d'aigua minúscula envoltada d'una nanocapa de sílice hidròfob. Una mica així com si cobríssim una croqueta, on la massa interior seria l'aigua i l'exterior, la que li proporciona la consistència, seria el sílice (que en el fons no és més que sorra). El resultat d'aquest símil gastronòmic és un compost amb aspecte molt similar a la farina, tant en color com en textura.

El més interessant que aporta Carter en el seu estudi sobre l'aigua seca és que posseeix la propietat d'absorbir i retenir fins a tres vegades més diòxid de carboni (el major gas d'efecte hivernacle que contribueix a l'escalfament global) que l'aigua ordinària. A més, han trobat una altra propietat d'aquest compost que consisteix en la seva capacitat de ser usat com a dipòsit de gasos.

Aquestes característiques de l'aigua seca la postulen com un agent beneficiós per a la lluita contra l'escalfament global, a més de proporcionar una via interessant en la investigació de l'emmagatzemament de gasos. S'ha comprovat que 1 litre de metà es pot contenir en, amb prou feines, 6 grams d'aigua seca, a temperatures no excessivament baixes. El mateix succeeix amb els líquids, i per tant aquest material es podria convertir en un excellent mitjà de transport per a productes perillosos o potencialment nocius, ja que mentre es troben emmagatzemats en l'aigua seca són inocus.

Malacara

Albert Turull

Deshabitat des de fa temps, el lloc de Malacara té, a més d'un nom evidentment molt singular, un cert problema d'identitat, semblant al de casos com Ratera o les Sitges: si es tracta d'un veritable poble, o si en realitat som bàsicament davant d'un castell, no pas aïllat del tot (aquest fóra el cas de Castellmejà, per exemple) però acompanyat només d'alguna casa més aviat dispersa, sense que s'arribi a formar un nucli que es reconegui com a poble amb tots els ets i uts... En fi, dilemes identitaris al marge, cal saber que Malacara, amb el seu antic castell, es troba a cavall entre diferents cruïlles geogràfiques de l'Alta Segarra: pertany al terme municipal d'Estaràs, però —com Ferran i Altarriba, els pobles més propers— és plenament dins l'òrbita d'influència de Sant Ramon, i d'altra banda forma part dels altiplans (que per llevat s'estenen clarament vers Pujalt i Calaf) que marquen la divisòria d'aigües entre la conca del Sió i la de l'Anoia, a més del canvi de província i de comarca oficial.

I bé, el nom, tan estrany, de què va? Malacara vol dir "mala cara" de debò? Doncs sí, segurament sí, quines coses! Som davant d'un d'aquells noms de lloc especials amb un contingut de caràcter expressiu (com Mafet, que ve de Malfet, o com Malmercat, al Pallars, o Malpartit, vora Lleida), però en aquesta ocasió hi ha un element encara més estrany, que no lliga amb el nom precisament d'un lloc, i que ens donarà la pista clau: la 'cara'. És obvi que una persona té cara, però un poble en principi no (tret que sigui de forma metafòrica, potser referint-se a una façana del castell?... podria ser), de manera que possiblement això de 'mala cara' es digué com a renom d'un personatge que posseiria o guardaria el castell al qual va acabar per donar nom.

XXIII Cicle de Concerts de Tardor i Nadal

Santi Riu

Després d'un mes d'agost on l'única activitat musical s'ha centrat en l'aportació que el grup de vent del conservatori, sota la direcció de Xesco Grau, va fer en la tradicional arribada de l'aigua per la festa de Sant Magí –i que esperem que es consolidi–, amb el començament d'un nou curs escolar s'iniciarà també un nou cicle de concerts de Tardor i Nadal amb un doble esdeveniment el diumenge 19 de setembre: a les 18 hores i a l'església de Sant Agustí hi haurà un concert d'orgue a càrrec de la mezzosoprano barcelonina Àngels Civit i l'organista Miquel González –professor d'orgue i clavicèmbal del Conservatori Municipal de Música de Lleida, i autor d'un interessant llibre *Els orgues de les comarques de Lleida i del Principat d'Andorra* (Ed. Pagès Editors) sobre el patrimoni organístic actual i històric de les terres lleidatanes i Andorra.

El recital inclourà obres de Bach, Mozart, Anchieta, Civil, Rodrigo, Mompou, Gigout, Montsalvatge i Casals; i el mateix diumenge, però a les 20 hores i a l'auditori municipal, el pianista José Enrique Bagaría, un dels més prometedors instrumentistes catalans i guanyador entre altres del concurs Maria Canals, ens oferirà el programa *Chopin, Schumann i la música per a piano de 1810*. Podrem sentir la *Sonata Hob. XVI:50* de Haydn, la *Barcarola* i la *Balada núm. 4* de Chopin, a més de quatre preludis de Debussy i la *Sonata op. 22* de Schumann.

Una de les grates sorpreses que ens ha preparat l'Associació és la integral de les Sonates per a violí i piano de Beethoven en tres concerts que es duran a terme durant aquesta temporada i possiblement la següent, a mans de Kai Gleusteen i Catherine Ordroneau.

El mes d'octubre s'iniciarà –dia 3– amb una nova visita del grup de vent i piano Sul Tasto Sextet, format per Xesco Grau, flauta; José Juan Pardo, oboè; Mateu Ferrer, clarinet; Ramon Aragall, fagot; David Bonet, trompa, i qui us escriu al piano. *Dues generacions de compositors catalans* serà la temàtica que ens oferirà el pianista Jordi Vilapriný el diumenge 24, en col·laboració amb el XIX cicle Música i Músics de Catalunya d'Euroconcert. El programa serà íntegrament català: Massià, Montsalvatge, Setó, Guzman, Taverna-Bech, Ribas, Boliart, Pons i el mateix Vilapriný.

Una de les grates sorpreses que ens ha preparat l'Associació és la *Integral de les sonates per a violí i piano de Beethoven* en tres concerts que es duran a terme durant aquesta temporada i possiblement la següent, a mans de dos intèrprets ben reconeguts: Kai Gleusteen i Catherine Ordroneau.

Podreu escoltar la primera entrega el diumenge 31, amb les sonates números 1, 4 i 7.

Tancarà el mes de novembre –dissabte 13– un concert a càrrec del Cor Cabanilles d'Algemesí, amb els pianistes Albert del Viso i Jordi Pellicer, i sota la direcció de Júlia Oltra. En programa els *Valsos amorosos* de Brahms, obres per a piano a quatre mans de Fauré i els *Nocturns* de Mozart.

Enguany el concert extraordinari serà el diumenge 12 de desembre a les 12 de migdia, i anirà a càrrec de l'Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, sota la direcció d'Alfons Reverté, que ens presentarà el programa *Llums, càmera, acció!* (cinema mut acompanyat amb música en directe sincronitzada) amb la pel·lícula *Speedy* de Harold Lloyd i música de Carl Davis.

Disc recomanat

Albéniz. Música per a piano. Volum 6. Miguel Baselga, piano. Orquestra Simfònica de Tenerife. Lü Jia, director. CD. Bis.

No fa gaire que acaba de sortir al mercat el sisè volum de la integral de la música per a piano d'Isaac Albéniz, que des de fa diversos anys està gravant amb el segell suec Bis el pianista Miguel Baselga. En aquest enregistrament, a més, es compta amb la participació de l'Orquestra Simfònica de Tenerife dirigida per Lü Jia, ja que s'hi inclouen les dues úniques obres per

a piano i orquestra que va escriure el compositor nascut a Camprodon –el *Concert fantàstic* i la *Rapsòdia espanyola*–, a més d'obres per a piano sol poc conegudes o en noves versions. En les més juvenils, com la *Sonata* o la *Rapsòdia*, aflora un aroma romàntic que resulta ideal per a la lectura impetuosa, plena de color i bell so del pianista nascut a Luxemburg. Revelador.

Els instruments de vent iniciaran el mes d'octubre

El proper 3 d'octubre, la formació Sul Tasto Sextet, grup de cambra nascut el 2006 en l'àmbit del Conservatori Professional de Música de Cervera amb el propòsit de donar a conèixer un repertori poc habitual –quintet de vent i piano– a les sales de concerts, ens tornarà a visitar després del seu debut a Cervera la primavera del 2007. Com que en els seus concerts ofereix un petit mosaic d'èpoques i estils diferents –del classicisme fins als compositors d'avui en dia–, enguany el programa que podrem escoltar començarà amb la transcripció de la popular obertura la *Flauta Màgica* de Mozart. Seguirà dins de la mateixa època el *Quintet per a piano, oboè, clarinet, fagot i trompa opus 16*, estrenat el 1796, i potser l'obra més important de la primera època de Beethoven que utilitza com a model el *Quintet KV 452* de W. A. Mozart escrit també en la tonalitat de mi bemoll major. Però si bé Mozart es manté en la intimitat de la música de cambra, Beethoven traspasa aquests límits i escriu d'una manera més concertant, especialment la part de piano, donant a l'obra una dimensió grandiosa i creant

per moments un impacte simfònic.

Amb un salt de gairebé cent cinquanta anys, el programa afrontarà un canvi estilístic ben important. Si bé el corpus compost per Poulenc està marcat per obres cambrístiques destinades a instruments de vent, possiblement l'obra més ambiciosa sigui el *Sextet* que se situa cap a la meitat de tota aquesta producció i que fou estrenat a la Sala Chopin de París el 1940. L'*Allegro vivace* inicial és un primer temps de sonata ple d'equilibri: els temes passen, modulen i es desenvolupen d'un instrument a un altre tot entrecreuant-se en una certa complexitat formal que dona amplitud al moviment. Molt lliure, però també d'una gran qualitat poètica i un notable alè

Foto: Sebastià Caus

líric és el moviment central. El *Prestissimo* final és un vertiginós rondó, virtuós i enèrgic en el qual desfilen fugaçment alguns dels motius del primer moviment. L'obra, que demana gran capacitat tècnica i musical als intèrprets, causarà un bon impacte.

Clourà el programa la transcripció que el compositor Ramon Enric Pérez féu de la banda sonora d'*El pianista de l'oceà*, d'E. Morricone, especialment dedicat a la formació.

El disc del senyor Feliu

Feliu Cots

Cel rogent...

Es pot llegir a la web oficial: Pye Hastings planeja reunir Caravan, el proper 2011, en un únic concert a Londres. Si tot va bé, no deixa de banda la possibilitat de programar una gira reduïda de celebració del quarantè aniversari del seu tercer disc, i el més aplaudit: *In the land of grey and pink*. Deixant de banda el fet que la notícia no ha estat encara confirmada, i al marge de si, donat el cas, esquitxarà les nostres contrades –que ho dubto

In the land of grey and pink

Caravan

(Deram, 1971)

molt–, no he pogut evitar entomar-ho com una petita bona nova.

La ciutat anglesa de Canterbury, al comtat de Kent, tranquil·la i pintoresca, és coneguda per la seva catedral gòtica, els contes de Geoffrey Chaucer i, nogensmenys, per haver estat centre neuràlgic del rock progressiu anglès a les darreries dels anys seixanta i durant els setanta.

L'armada de Canterbury disposa de dos bucs insígnia: els incommensurables Soft Machine –més avantguardistes– i els deliciosos Caravan, representants de la facció més 'lleugera'. Com en els altres companys d'escuderia, i el rock progressiu en general, l'estil és summament eclèctic –jazz, rock, pop, clàssica, folk...–, en aquest cas, però, amb l'objectiu clar de fer-ho bonic, objectiu assolit a la perfecció tant en els temes de la primera cara d'*In the land...*, cadascun amb vida pròpia, com

a *Nine feet underground*, la suite que ocupa tota la cara B: una mena de vestit fet de retalls, amb vuit peces aparentment inconnexes, hàbilment 'cosides' per l'orgue de Dave Sinclair.

Si aconseguíu l'edició espanyola de l'època –en vinil, no cal dir-ho– hi trobareu una sorpresa: el disc és doble. Això es deu al fet que inclou, sense gairebé esmentar-ho en els crèdits, tota una altra joia, com ho és *If I could do it all over again, I'd do it all over you* (Decca, 1970), el disc precedent –el segon, per tant– de Caravan.

Musicoteràpia perfecta per refer l'aparell auditiu, en especial si, com és el meu cas, en el moment de compondre aquestes ratlles, no fa gaires dies que ha estat castigat, i amb acarnissament, per diables eixebrats, trabucaires sàdics, percussionistes espasmòdics i violents grups de *heavy metal*, posseïts, tots plegats, pel Maligne. Balsàmic.

FUNERÀRIA DE CERVERA

El Carme *Fundada el 1815*

Sala de recepció i sala de vetlles

Posa a disposició de Cervera i la comarca:
SERVEI DE TANATORI, al carrer Major, 116

La Funerària de Cervera i comarca El Carme
incorpora aquest nou servei a l'activitat habitual
d'enterraments, trasllats i prestació d'ajuts a Cervera
i comarca les 24 hores del dia.
Per més informació o servei truqui'ns als telèfons:

669 76 13 93 973 53 10 31

Hores d'oficina: dimarts i dijous de 5 a 7 de la tarda.
Tel. 645 98 85 16

Exposició permanent al carrer Major, 116

La Mutualitat del Carme és membre de la Federació de Mutualitats de Catalunya, amb el número 2.133

FUNERÀRIA I TANATORI DE

CERVERA

Servei per a particulars i per a totes les companyies d'assegurances
entre elles Ocaso, Santa Lucia, Finisterre, mutues, etc.

Servei permanent 24 h.

Av. Polígon Industrial, 18 (Edifici VVV) - Tel. 973 53 30 08 - CERVERA

L'organització d'aquesta empresa permet atendre serveis de trasllat a qualsevol
lloc de la província, nació o estranger

Empresa membre del Gremi Regional de Pompes Fúnebres de Catalunya i Funeràries de Catalunya, S.A

CURSOS SUBVENCIONATS PER A ATURATS I TREBALLADORS 2010

Cursos subvencionats pel Servei d'Ocupació de Catalunya i el Fons Social Europeu

ÀREA FORMATIVA: ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ

• INFORMÀTICA I OFIMÀTICA BÀSICA D'EMPLEAT D'OFICINA

Inici: 13 de setembre de 2010
Finalització: 9 de novembre de 2010
Durada: 150 h
Horari: 9 a 13 de dilluns a divendres

• PHOTOSHOP

Inici: 5 d'octubre de 2010
Finalització: 25 de novembre de 2010
Durada: 30 hores
Horari: 20 a 22h dimarts i dijous

ÀREA FORMATIVA: SANITAT CURES AUXILIARS

• AUXILIAR D'INFERMERIA EN GERIATRIA

Inici: 5 d'octubre 2010
Finalització: 14 de Febrer de 2011
Durada: 300 h.
Horari: 17 a 21 de dilluns a divendres

Pràctiques en Hospitals i Centres de Salut

ÀREA FORMATIVA: INFORMÀTICA INFORMÀTICA DE L'USUARI

• INTRODUCCIÓ A L'ORDINADOR I PERIFERICS

Inici: 7 de setembre
Finalització: 8 d'octubre
Durada: 40 h.
Horari: 15 a 16,45 dill. a div.

• BASE DE DADES I PRESENTACIONS GRÀFIQUES

Inici: 13 d'octubre
Finalització: 15 de novembre
Durada: 40 h.
Horari: 15 a 16,45 dill. a div.

• PROCESSADOR DE TEXTOS, FULL DE CÀLCUL I INICIACIÓ A INTERNET

Inici: 16 de novembre
Finalització: 16 desembre
Durada: 60 h.
Horari: 9 a 11 dill. a div.

Pràctiques en empreses

acadèmiaMaderm scp

Av. Francesc Macià, 16 baixos

Tel. 973 532927

25200 CERVERA (Lleida)

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball

Unió Europea
Fons social europeu
L'FSE inverteix en el teu futur

Serveis

ACTUALITZAT AGOST DE 2010

ALSINA GRAELLS - Telèfon 902 42 22 42

	Lleida	»	Tàrrrega	»	Cervera	»	Igualada	»	Barcelona		Barcelona	»	Igualada	»	Cervera	»	Tàrrrega	»	Lleida	
1	06:00		06:56		07:10		07:45		09:00		2	07:15		08:30		09:05		09:19		10:15
2	10:00		10:56		11:10		11:45		13:00		2	10:30		11:45		12:20		12:34		13:30
2	15:30		16:26		16:40		17:15		18:30		2	14:30		15:45		16:20		16:34		17:30
2/3	19:00		19:56		20:10		20:45		22:00		4	18:00		19:15		19:50		20:04		21:00

(1) Dies feiners (2) Diari, excepte diumenges (3) Diumenges del calendari escolar (4) Dilluns a divendres feiners

HISPANO IGUALADINA - Telèfon 938 044 451

	Guissona	Cervera	Igualada	Barcelona		Barcelona	Igualada	Cervera	Guissona
1	06:30	06:40*	08:00	09:05	3	12:35	13:40	14:35	14:45
1	16:00	16:15	17:00	18:05	3	18:20	19:30	20:20	20:30
2	16:15	16:25	17:15	18:40	4	12:15	13:25	14:20*	14:45
					4	18:35	19:40	20:25	20:40
					2	19:20	20:15	21:05	21:15
					2	—	—	21:30	21:40

	Reus	Tarragona	Cervera	Guissona	Andorra		Andorra	Guissona	Cervera	Tarragona	Reus
5	07:40	08:05	09:30	09:45	11:35	5	17:00	18:55	19:10	20:35	20:55

(1) Dilluns a divendres i dissabtes feiners. (2) Diumenges i festius. (3) Dilluns a divendres feiners.
(4) Dilluns a divendres feiners d'agost, Nadal, dijous sant i dissabtes feiners tot l'any. (5) Tots els dies. * Hora d'arribada. Sortida 15 min. després.

RENFE - Telèfon 973 530 839

	Lleida	»	Tàrrrega	»	Cervera	»	Sant Guim	»	BCN-Sant Andreu		BCN-Sant Andreu	»	Sant Guim	»	Cervera	»	Tàrrrega	»	Lleida
1	06:20		07:02		07:15		—		—	1	—		—		06:53		07:03		07:44
	09:10		09:47		09:58		10:12		12:41		—		—		07:43		07:53		08:34
	13:35		14:12		14:22		—		—		08:44		10:51		11:04		11:15		11:56
	15:55		16:32		16:43		16:57		19:41		—		—		14:45		14:55		15:36
	19:30		20:07		20:18		20:32		23:07		15:24		17:33		17:44		17:55		18:36
	20:50		21:29		21:43		—		—		18:53		21:09		21:20		21:31		22:12

(1) No circula dissabtes, diumenges, ni els dies de cap d'any, Reis, Setmana Santa i 1 de maig.

EIX BUS - Telèfon 972 204 868

	Lleida	Tàrrrega	Cervera	Manresa	Vic	Aeroport	Girona
(1)	06:15	06:55	07:10	08:00	08:45	09:35	09:50
(2)	08:30	09:10	09:25	10:15	11:00	11:50	12:05
(1)	14:30	15:10	15:25	16:15	17:00	17:50	18:05
(3)	17:30	18:10	18:25	19:15	20:00	20:50	21:05

	Girona	Aeroport	Vic	Manresa	Cervera	Tàrrrega	Lleida
(1)	07:30	—	08:30	09:15	10:05	10:20	11:00
(2)	08:30	08:45	09:30	10:15	11:05	11:20	12:05
(1)	14:30	14:45	15:30	16:15	17:05	17:20	18:05
(2)	17:30	17:45	18:30	19:15	20:05	20:20	21:05
(1)	19:15	19:30	20:15	21:00	21:50	22:05	22:45

(1) Dilluns a divendres feiners (2) Dissabtes feiners, diumenges i festius (3) Tots els dies
Nota: no s'admeten viatgers entre Cervera-Tàrrrega, Cervera-Lleida i de Tàrrrega-Lleida

Telèfons d'interès

Agricultura	973 530 423	Cos d'Agents Rurals	901 900 700	Llar d'infants Arrel.....	973 531 224
Ajuntament.....	973 530 025	Creu Roja	973 530 545	Mossos d'Esquadra	088
Arxiu Comarcal.....	973 531 718	Empresa d'Aigües.....	973 532 005	Museu Comarcal	973 533 917
Biblioteca Comarcal	973 530 813	Farmàcia Antoni Joan.....	973 530 278	Notaria.....	973 530 396
Bombers	973 530 080	Farmàcia Gomà	973 530 226	Oficina de Joventut.....	973 530 196
Cambra de Comerç.....	973 530 480	Farmàcia Miró	973 530 154	Oficina de Serveis Socials	973 531 466
CAP.....	973 531 048 - 973 532 529	Funeràries:		Oficina de Turisme.....	973 531 303
Càritas	973 532 151	Cervera.....	973 390 862 - 973 533 008	Parròquia	973 530 313
CMC	973 530 488	Mutualitat del Carme.....	973 531 031	Polícia Local	902 101 999
CEIP:		IES Antoni Torroja.....	973 531 450	Reciclatge	902 077 088
Jaume Balmes	973 530 493 - 973 532 840	IES La Segarra.....	973 530 554	Registre de la Propietat.....	973 530 204
Josep Arques.....	973 530 765	Jutjat:		Residència Mare Güell.....	973 530 730
Les Savines	973 530 801	número 1	973 036 007	Residència Mare Janer	973 530 686
Consell Comarcal.....	973 531 300	número 2	973 036 000	Serveis Educatius.....	973 534 411
Conservatori.....	973 531 102	Registre Civil.....	973 036 006	Taxis.....	973 530 647
Contribucions	973 530 455	Fiscalia.....	973 532 062	UNED	973 530 789
Correus.....	973 531 216	Col·legi d'Advocats	973 533 123	Veterinària	973 532 539

Foto: J. Feliu

Una d'aquestes fotografies correspon a la ciutat de Cervera i l'altra a un poble de la comarca de la Segarra, que apareix en aquesta mateixa revista.

Descobriu on es troben ambdós indrets. Entre tots aquells que respongueu correctament a les dues imatges, sortejarem un obsequi d'artesanía de Les Voltes. Podeu enviar les vostres respostes abans del dia 6 d'octubre, a segarra@mailxxi.com o bé al CMC, c. Major, 115, 25200 Cervera.

D'entre els encertants del mes anterior li ha correspost el premi (que pot passar a recollir a Les Voltes) a Gil Amorós, que va respondre correctament que la imatge de Cervera correspon al monument de l'inici de l'avinguda del Polígon Industrial, i la de la comarca al pont del diable, prop de Torà.

Foto: J. Feliu

Espai patrocinat per

Les Voltes

Aula i botiga d'Arts

c. Major, 124 Cervera
Telf: 973 533 656

El joc de les banderes

Pot semblar descontextualitzat, però encara que ja han passat uns mesos des de la victòria de la selecció espanyola i la massiva manifestació sobre l'estatut, em xoca profundament veure que encara resta un estrany joc de banderes. Entrant en detall jo recordo que a les vigílies del 'matx', per nombrosos balcons d'arreu florien banderes espanyoles, i ho vaig trobar xocant, ja que normalment aquestes son una veritable 'rara avis' a les nostres contrades, ja que no hi ha la tradició de posar-les als balcons, per exemple, a la festa major o altres dies festius. Per tant la meua reflexió em va portar a pensar que ens trobàvem un cas peculiar on trobem dos tipus d'actituds: la de la persona que a l'atansar-se un partit de tal rellevància va córrer a buscar una bandera i els que senzillament la guardaven per les seves festes en la intimitat.

Bé, doncs, sense mes dilació continuo, i amb el resultat del partit favorable a Espanya aquestes encara es van multiplicar més i més, i vaig veure una imatge d'espanyolitat que no recordava i que no vull valorar, ja que em sembla

molt bé que la gent es manifesti sempre en harmonia i en pau; el cas, però, va ser xocant quan als pocs dies les banderes espanyoles es van veure rodejades d'un conjunt de senyeres, i moltes per respecte van ser retirades, ja que el terreny esportiu ja s'apartava i s'entrava en una qüestió política. No vaig poder precisar, però estic segur que en algun balcó senzillament en van canviar l'una per l'altra, la qual cosa també mostraria un clima de convivència tranquil·la.

A data d'avui, i passats molts dies, encara en resten de banderes espanyoles, i també alguna que altra senyera. I em pregunto que passarà a vigílies de la diada nacional i de la festa major de Cervera, i la meua reflexió és profunda, ja que em fa pensar que igualment com m'ha sorprès el sentiment d'espanyolitat, també m'agradaria pensar que aquest sentiment català no s'averگویs de la seva condició i florís amb alegria, ja que al cap i a la fi, mentre visquem els nostres colors amb dignitat i constància ens farem respectar com la nació que som.

G

endre fotogràf

La teua imatge!

NOVETAT

ENVIA LES FOTOS DES DE CASA

ENTRA A www.fotografiagendre.net

Plaça Universitat, 4

Tel. 973 532 836 - Cervera

REVELAT DIGITAL ON-LINE

REVELAT DIGITAL 30 min.